

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

ΠΛΑΤΥΣ ΓΙΑΛΟΣ

Κλισέ «Τουριστικής Έλλάδος»

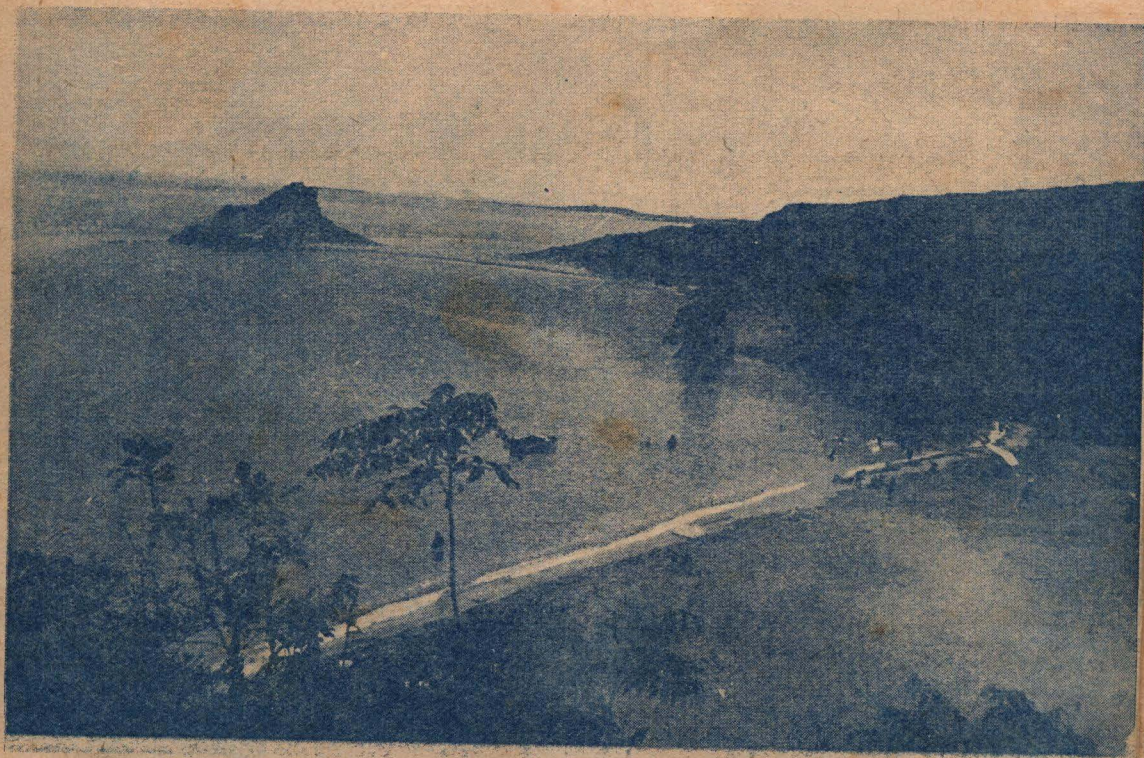
Έτος Α.

Αριθ. Φύλλου 8

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.3.41.Φ4.0022

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ἡ κοινότης ὡς δεσμός οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως καὶ πνευματικῆς ἐξυγιάνσεως

Ἄρθρον τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως
τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Δημάρχου Μεθολογγίου κ. ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅστις ἐπιδεικνύει τόσην ζωικότητα, τόσην προθυμίαν πρὸς ἐργασίαν, τόσην διάθεσιν καθοδηγήσεως εἰς μίαν προσπάθειαν πραγματικῶς ἀναδημιουργικήν, δὲν εἶχε τὴν εὐτυχίαν οὐδὲ ἅπαξ ἴσως νὰ ἀκούσῃ τοὺς πολιτικούς του συζητοῦντας τὰ ζωτικά τῆς χώρας προβλήματα, δὲν τοὺς εἶδε νὰ καταβάλουν μίαν προσπάθειαν ἀναγνωρίσεως τῶν βασικῶν χαρακτήρων τῆς ὅλης ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως, ἀνευρέσεως τῶν ριζικῶν αἰτίων τῆς κακοδαιμονίας μας, χαράξεως τῶν κατευθυντηρίων γραμμῶν, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἐλληνικὴ ἐργασία. Καὶ ἂν σημειοῦται σήμερον παρὰ τῷ λαῷ ἀπαγοήτευσις, διαρκῶς ἐντεινομένη διὰ τοὺς πολιτικούς ἄνδρας, ἂν διαφαίνεται ἤδη ἡ διάχυτος ἐπιθυμία δημιουργίας νέας πολιτικῆς ζωῆς, ἂν κλονίζονται αἱ ρίζαι τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, τοῦτο ὀφείλεται, περισσότερον

ἀκόμη, παρ' εἰς τὰς ἐκτροπὰς τῶν κομμάτων, εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν διὰ τὰ βασικά προβλήματα τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς. Καὶ ὅμως τὰ προβλήματα αὐτὰ οὐδέποτε ἐνεφανίζοντο, τὸσον ἐπείγοντα, ἔχοντα τόσην ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ἀντιμετωπίσεως, ὅσον κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν, ἡ ὁποία συμπίπτει καὶ πρὸς μίαν παγκόσμιον τεραστίαν κίνησιν ἰδεῶν καὶ πρὸς τὴν κρίσιμον καμπὴν τοῦ ἐλευθέρου βίου τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου αἰῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἰδοὺ π. χ. τὸ πρόβλημα τοῦ Ἑλληνικοῦ χωρίου. Διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν τὴν σημασίαν του, ἀρκεῖ νὰ ἐνθυμηθῶμεν ἢ νὰ προσέξωμεν μερικά χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα. Κατὰ τὰς τελευταίας ὑπαρχούσας ἀπογραφὰς καὶ στατιστικὰς—παρὰ τὴν σημειωθεῖσαν καὶ εἰς τὸν τόπον μας τάσιν ἀστυφιλίας—τὰ 67 ἑκατοστὰ τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ἀγρόται ἐνῶ τὰ 88 ἑκατοστὰ τοῦ ἐξαγωγικοῦ μας ἐμπορίου

ἀντιπρόσωπεύουν ἀγροτικά προϊόντα. Πολύ πέραν τούτου ὅμως παραμένει ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν χωρίον ὑπῆρξε καὶ εἶναι πάντοτε ἡ κυψέλη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξώρμησαν ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ μέλισσαι, οἱ ὁποῖαι εἴτε ἐπλούτισαν τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις μὲ τὰ ἐργατικώτερα, ὑγιέστερα ἐκ τῶν στοιχείων τῶν ἡ, μεταναστεύουσαι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐδημιούργησαν, ἀνὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον, πυρῆνας ἑλληνικῆς δράσεως καὶ ἑλληνικῆς προόδου, ταύτοχρόνως δὲ ἐξακολουθοῦν πάντοτε, διὰ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμβασμάτων, νὰ τονώνουν τὸν ὅλον οἰκονομικὸν ὀργανισμόν τῆς Χώρας εἰς τὰς κρισιμωτέρας του στιγμὰς καὶ νὰ καλύπτουν τὰ ἐλλείμματά μας. Εἶναι λοιπόν τὸ Ἑλληνικὸν χωρίον τὸ βασικὸν κύτταρον, τὸ κέντρον καὶ ἡ ἀκτινοβόλος πηγὴ τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ ὀργανισμοῦ.

Αὐτὸ τὸ χωρίον, τὸ βαρυσήμαντον, τὸ πρωταρχικῆς διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας σπουδαιότητος, τὸ γνωρίζομεν ἄρα γε; Ἐμελετήσαμεν τὰς ἀνάγκας του, τὰ προβλήματα του, τὰς δυνατότητάς του, τὰς συνθήκας διαβιώσεως τῶν κατοίκων του, τὰ ζητήματα τῆς ἐν αὐτῷ ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας; Θὰ ὁσ ὁδοῇ ἴσως ἡ ἀπάντησις ὅτι κατεβλήθη κατὰ καιροῦς, καὶ ἰδιαίτατα κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἢ ἕξ ἔτη, μία προσπάθεια σύντονος διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων παραγωγικῶν ἔργων, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν ὅταν πλήσσωσιν ἀπὸ θεομηνίας. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀληθῆ. Πρέπει ὅμως, δυστυχῶς, καὶ ἐκ παραλλήλου νὰ ὁμολογήθῃ, ὅτι αἱ προσπάθειαι αὗται ἦσαν σποραδικαί, τυχαῖαι, συμπτωματικαὶ καὶ ὑπερορεῦοντο ἄλλοτε μὲν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς γενικωτέρας οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἄλλοτε ἀπὸ τὰς πιέσεις βουλευτῶν διὰ τὰς περιφερείας τῶν, ἄλλοτε ἀπὸ τὰ συμφέροντα ἐπιχειρηματιῶν, ἐπιθυμούντων νὰ ἐπωφελή-

θοῦν τῶν μεγάλων προμηθειῶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων. Ἐλλειψε δηλαδὴ ἡ βαθυτέρα, ἡ συστηματικὴ, ἡ πλήρης ἐκείνη μελέτη, ἡ ὁποία θὰ ὑπερορεῖτο ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς μεγάλης σημασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ χωρίου καὶ θὰ ἤρχιζε τὴν ἀπαιτούμενην προσπάθειαν ἐκ τῶν κάτω — διὰ τῆς παντοιοτρόπου προασπίσεως τῶν ζωτικῶν θεσμῶν του — καὶ ὅχι ἐκ τῶν ἄνω, διὰ τῆς ἰδρύσεως πολυτελῶν δῆθεν ἀγροτικῶν θεσμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι παράγοντες νὰ συγκεντρώνονται εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις ὥραϊα γραφεῖα τῶν διαφθείροντες καὶ τὸ Ἑλληνικὸν χωρίον μὲ τὸ γραφειοκρατικόν καὶ τὸ φαυλοκρατικόν μόλυσμα. Ἐλλειψεν ἡ μελέτῃ τῆς κοινωνικῆς ἐξελιξεως τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὀργανισμοὶ ἀπὸ ἐκατονταετηρίδων ὑφιστάμενοι καὶ ἀποτελοῦντες τὸ ἰδανικῶς προσηρμοσμένον πρὸς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας σύστημα ρυθμίσεως τῶν σχέσεων κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, διατρέχουν σήμερον κρίσιν σοβαράν, ἀπειλοῦσαν νὰ καταλήξῃ εἰς ἀναρχίαν. Ἐλλειψεν ἡ μελέτῃ τῆς οἰκονομικῆς, πνευματικῆς καὶ ὑγεινῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ χωρίου, ἀπείρως περισσότερον τραγικῆς, παρ' ὅτι δυνάμεθα νὰ τὴν φαντασθῶμεν ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, οἱ ὁποῖοι ἀντιλαμβάνομεθα μὲν τὴν πλησίον μας δυστυχίαν τῶν πτωχοτέρων ἀστικῶν πληθυσμῶν, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ σκεφθῶμεν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ πτωχότεροι ἀστοί, εἶναι συχνὰ, εὐτυχέστεροι ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς μερικῶν περιοχῶν ἰδίως, τοὺς ὁποίους μαστιζοῦν αἱ ἀσθένειαι, καταστρέφει ἡ ἀκαθαρσία, ἀποκτηνώνει ἡ ἀγραιοσύνη. Ἐλλειψε, τέλος, ἡ μελέτῃ τοῦ γεωοικονομικοῦ προβλήματος τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁποία νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἑλληνικὴν γῆν μὲ ὅλα τὰ ποικίλοντα ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τῆς, τὰς δυνατότητάς τῆς, τὴν ἰκανότητά τῆς πρὸς παραγωγὴν, τὰς ἀνάγκας

της. Καί ὅμως, ἡ βασικὴ αὐτὴ ἔλλειψις, χωρὶς τὴν ὁποῖαν καμμία προσπάθεια οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, πνευματικῆς ἐξυγιάνσεως, ἐθνικῆς προόδου, δὲν ἤμπορεῖ ποτὲ νὰ εἶναι πλήρης, δὲν φαίνεται νὰ ἀνησυχῇ τοὺς πολιτικούς μας. Δι' αὐτὸ μὲ ἀνακούφισιν βλέπομεν τὴν ἔναρξιν σχετικῆς κινήσεως ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν πολιτικὸν κόσμον. Τρεῖς δὲ εἶναι κυρίως αἱ τελευταίως σημειούμεναι σχετικαὶ κινήσεις:

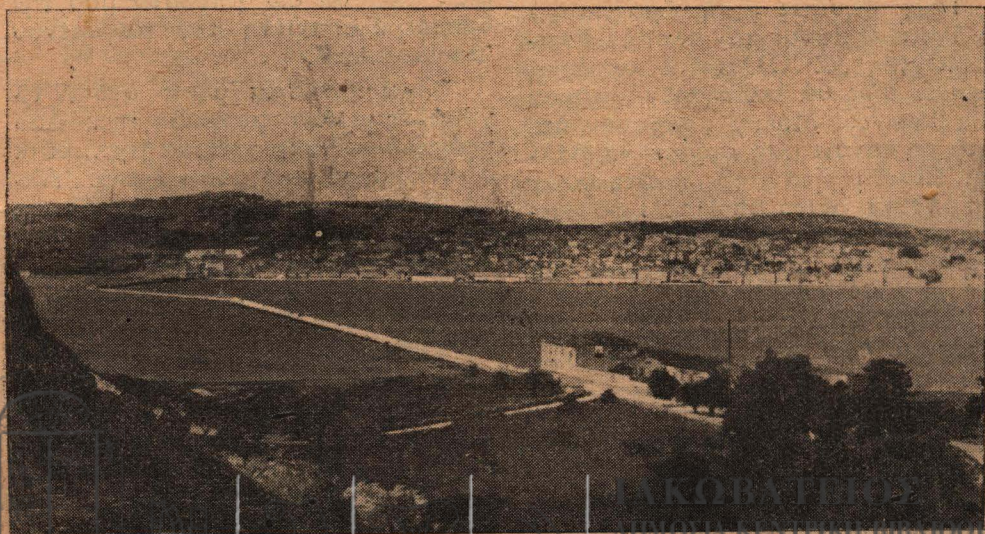
Ἡ πρώτη ἔγινε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία προέβη εἰς μίαν βαρυσήμαντον μελέτην τοῦ γεωργικοῦ προβλήματος τῆς Χώρας· ἡ δευτέρα γίνεται μὲ τὴν μελέτην καὶ τὴν προπαρασκευὴν μιᾶς ὑγιεινῆς αὐτασφαλίσεως τῶν Ἑλλήνων χωρικῶν· ἡ τρίτη ἀφορᾷ τὴν μελέτην τοῦ βασικοῦ γεωοικονομικοῦ προβλήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην ἐνισχύσεως τοῦ πληρεστέρου καὶ σημαντικωτέρου τῶν ἑλληνικῶν θεσμῶν, τοῦ θεσμοῦ τῆς Κοινότητος.

ΧΡ. Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

Ο ΕΡΩΤΕΜΜΕΝΟΣ ΓΕΡΟΣ

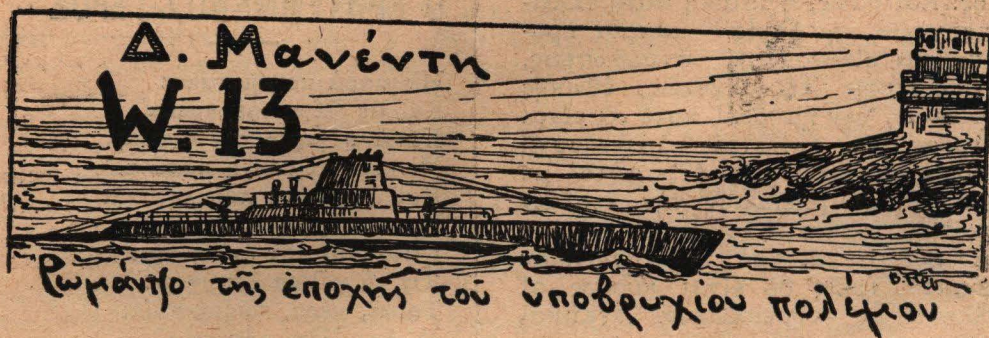
Μὲ μικρὰ κοψιματάκια
Καὶ μὲ ἄλγη τρεμαρέλα
Κάνει ὁ γέρος τὴν ἀγάπην
Μὲ μίαν εὐμορφη κοπέλα.
Καὶ ἡ κοπέλα ποὺ λογάται
Κάνει πὼς τὸν ἀγαπάει
Κάθε ποὺ τὸν ἐνδυμάται
Ὅχ τὰ γέλοια ξεψυχάει.
Τρίψε, γέρο, τὸ μουστάκι
Μ' ἕνα ἄλλο κοσμετικ
«Δὲ μπορῶ γιατί ὑποφέρω
Μὲ ἀφάνισε τὸ τικ».
Αἶ ὑπομονή, προεστέ μου,
Ἄν δὲν ἔχῃς πόνους ἄλλους
«Ἐχω φίλε μου καλὲ μου
Καὶ ρεματικά καὶ κάλους
Μὰ εἶναι κάθε τέτοια ὥρα
Ὅπου γρούζουν τ' ἄντερά μου
Ρεύουναι ... κι' ἀκούω ὅσα νᾶναι
Πεσομένα τὰ νεφρά μου»
Καὶ νομίζεις μ' ὅλα εὐκτεῖνα
Πὼς ἡ Κόρη σ' ἀγαπάει;
«Ἄν μοῦ τ' ὄρκισε, καὶ μοῦπε
Πὼς γιὰ μένα ξεψυχάει ...»

Α. Λασκαράτος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

— Πυροβολήσατε διατάζω... Μπάμ... Τό W. 13 στέλνει την πρώτη όβιδα του, ή όποία πέφτει δίπλα στο Όλλανδέζικο. Τότε σαν είδε πώς δέν άστειευόμαστε... σταματά.

Ό ύπαρχός μου και 6 άνδρες μπαίνουν στη βάρκα και πηγαίνουν έπάνω... Έμεις στεκόμαστε έτοιμοι με τό κανόνι γυρισμένο έπάνω του. Τό πλοίο ήταν πράγματι Όλλανδέζικο μά με φορτίο σταριοϋ για την Άγγλία. Ό πλοίαρχος διεμαρτυρήθη γιατί θα παραβιάζαμε την οϋδετερότητα... Κολοκύθια... Θ' άφίναμε τό σιγάρι αυτό νά πάη στην Άγγλία...

Τους δώσαμε μισή ώρα καιρό νά έγκαταλείψουν τό πλοίο... Βλαστημώντας οί Όλλανδοί και όρκιζόμενοι πώς θα έκδικηθοϋν μπήκαν στις βάρκες. Μόλις μάκρυναν άρκετά τό κανόνι μας άρχισε νά βάλλη... Έπειδή ήταν τό πρώτο θύμα άπεφάσισα νά τό βουλιάξω με κανονιές. Τό σωστό ήταν νά κάνουμε οίκονομία και νά βουλιάζουμε τά έμπορικά με δυναμίτιδα...

Άλλά ήθελα νά εύχαριστηθώ λιγάκι κι' έγώ και τό πλήρωμα...

Τό «Villemine» 9.000 τόννων πήγε στον πάτο. Στο δείπνο κέρασα σαμπάνια όλο τό πλήρωμα... Τραγουδήσαμε άδελφωμένοι τό Γερμανικό ύμνο...

Έδταν μεσάνυχτα Όπως ήμουν ντυμένος ξαπλώθηκα λίγο νά κοιμηθώ. Είχα 36 ώρες στο πόδι.

Ένοιωθα τά βλέφαρά μου μολύβι...

Τι ώραίό όνειρο: Τό W 13 πήγε στο λιμάνι τ' Άργοστολιού... Νά τό φανάρι. Κόσμος πολλός φωνάζει: ζήτω ό «Σπίς» ποϋ βύθισε τόσα Γαλλικά πλοία... Και νά μία μαγευτική κόρη προχωρεί νά μοϋ προσφέρει μιάν άνθοδέσμη...

Μά τι βλέπω.—Φλώρα; —Έν-ριχ... άγάπη μου. Μοϋ παίρνει τό κεφάλι και με φιλεί. Την άγκαλιάζω φωνάζοντας... Φλώρα...

Ένας ναύτης με ξυπνάει. Άρχίζει νά ξεμερώνη.

Καθώς άνοιξα τά μάτια μου νόμιζα πώς θα δώ μπροστά μου την όμορφη άγαπημένη τοϋ μαγεμένου Άργοστολιού.

Όμως βρέθηκα μέσα στο W 13 χιλιάδες μίλλια μακριά της. Δύο χρόνια δέν έλαβα γράμμα της... οϋτε άπάντηση σε δικό μου κανένα. Άλλά μέσα σ' αϋτή την άναστατήωση τοϋ πολέμου ποϋ νά μας βρίσκουν τά μακρινά γράμματα; Άράγε με θυμάται;

Ό ύπαρχός με είδοποιεί πώς ένα μεγάλο Ιστιοφόρο τετρατίσιο φαίνεται... Πηγαίνω. Πράγματι όχι πολύ μακριά άρμένιζε ένα όπέροχο καράβι... Καθώς είχε τον αγέρα κόντρα έκανε βόλτες «σοβράνος». Ωραίο θέαμα για ένα ναυτικό τά όλάνοιχτα πανιά καθώς γεμίζουν αγέρα...

Τό καράβι είναι ή λεβεντιά της

θάλασσης. Ζηλεύω αὐτοὺς ποὺ τα-
ξειδεύουν μ' αὐτό. Κι' ἔρχονται στὸ
μυαλὸ τὰ θρυλλικά κατορθώματα
τῶν κουρσάρων τοῦ παλαιοῦ καιροῦ,
ὁ Μονμπάρ, ὁ Συρκούφ, ἡ νῆσος τῆς
Χελώνης, ναυμαχίες ἀπὸ κοντὰ μὲ
σπαθιά καὶ «ρεσάλτα»...

Τρέμω μὲ τὴ σκέψη πῶς μπορεῖ
νὰ βουλιάξω αὐτὸ τὸ ὠραῖο καρά-
βι... "Αἱ ὄχι αὐτὸ τὸ πουλί τοῦ ἀ-
φροῦ δὲ μὲ βαστᾷ ἡ ψυχὴ νὰ τὸ
καταστρέψω.

Τὸ καράβι «μαϊνάρισε» τὰ πα-
νιὰ στάθηκε κόντρα στὸν ἀγέρα
καὶ σταμάτησε. Ἡ βάρκα μας πη-
γαίνει ἐπάνω του.

Εἶναι Νορβηγικὸ φορτωμένο ξυ-
λεία γιὰ τὴν Ἀγγλία.

Ὁ ὑπαρχὸς μου βγάζει μιὰ σο-
φή ἀπόφαση... Νὰ μὴ βουλιάξουμε
τὸ ὠραῖο καράβι ἀλλὰ νὰ πετάξουν
τὸ φορτίο στὴ θάλασσα. "Ερχεται
καὶ μοῦ τὴ λέει... Τὴν ἐγκρίνω γε-
λῶντας. Δὲν τὴ βρῖσκω καὶ τόσο
σοφὴ σὰν σκέπτομαι πῶς γιὰ νὰ
ξεφορτωθῇ αὐτὸ τὸ καράβι χρειά-
ζεται 3 μέρες τοῦλάχιστον κι' ἐμεῖς
δὲν μποροῦμε νὰ μείνουμε παρὰ λί-
γες ὥρες... Θέλω ὅμως νὰ μὴ βουλι-
άξω τὸ τετραῖστιο...

Ὁ Νορβηγὸς καπετάνιος ἕνας γέ-
ρω θαλασσόλυκος ἐπιθυμεῖ νὰ δῇ
ἀπὸ κοντὰ τὸ ὑποβρύχιό μας.

Τοῦ ἐπιτρέπω νὰ ἔλθῃ.

Τὸ W 13 στέκεται 200 μέτρα μα-
κρὰ. Ἡ θάλασσα ἔχει σχετικὴ γα-
λήνη. Οἱ ναῦτες τοῦ карабиоῦ ἀρχί-
ζουν νὰ πετοῦν στὴ θάλασσα τὴν
ξύλεια. Ὁ καπετάνιος ἐνθουσιασμέ-
νος ποῦ γλύτωνε τὸ καράβι του κα-
τεβάζει μιὰ δική του βάρκα κι' ἔρχε-
ται στὸ ὑποβρύχιο. Τὸν δέχομαι ἐγ-
κάρδια. Ξέρω Νορβηγικὰ κι' αὐτὸ
τὸν εὐχαριστεῖ. "Ενας ναύτης τοῦ
ἀνεβάζει τὰ δῶρα.

Ὁ καπετάνιος δὲν ἦρθε μὲ ἀ-
δειανὰ χέρια.

"Ενα γουρνόπουλο ζωντανό, ποῖ
ἔσκουζε, 20 μπουκάλια κρασί καλὸ,

ἕνα καλάθι αὐγὰ καὶ 2 κομμάτια
ζαμπὸν καπνιστό...

Τὰ δεχόμαστε εὐχαρίστως γιὰτὶ
ἡ κουζίνα τοῦ W 13 ἔχει ἀνάγκη
ἀπὸ νωπὰ φαγητά. Ὁ γέρω θαλασ-
σόλυκος εἶναι γερμανόφιλος. Τὸν
κερνῶ σαμπάνια. Γινόμεστε φίλοι.
Μοῦ διηγεῖται διάφορες ναυτικὲς
ἱστορίες τίς ὁποῖες ἀκούω μ' εὐχα-
ρίστηση.

"Αἷαφνα μοῦρχειται ἡ ἐπιθυμία
νὰ τὸν ρωτήσω ποῖα χώρα ἔχει τίς
ὠραιότερες γυναῖκες.

—Argentina μοῦ ἀπαντᾷ καὶ τὰ
μάτια τοῦ βγάνουν μιὰ ἐρωτικὴ
λάμψη. "Ε καὶ νὰ πᾶς ἐκεῖ παιδί
μου ἐσύ μὲ τέτοια ὁμορφιά, θὰ σὲ
φᾶνε οἱ Ἀργεντινέες.— Ἐγὼ λέω κα-
πετάνιο ὅμως, πῶς οἱ ὁμορφότερες
γυναῖκες εἶναι στὴν Ἑλλάδα...

—Ἑλλάδα; Ἑλλάδα; ἀναρωτιέ-
ται ὁ γέρος. Δὲν πῆγα ποτέ. Γνώρι-
σα μόνο καπετανέους "Ελλήνες στὸ
Ρίο. Καλοὶ ναυτικοί, ἄφοβοι. Μετὰ
ἀπὸ μᾶς τοὺς Νορβηγούς βάζω
αὐτούς. Δὲν σοῦ κακοφαίνεται, παι-
δί μου, ἔ;...

Ἡ ἴδια ἱστορία μέσα σ' ἕνα μῆνα
ἐπανελήφθη 7 φορές. Βουλιάξαμε 4
φορτηγὰ βαπόρια καὶ 3 ἱστιοφόρα.
Δὲν ἤμουν καὶ τόσο εὐχαριστημένος.
Καὶ ὅσο σκεφτόμουν πῶς σὲ μιὰ
ἐβδομάδα ἔπρεπε νὰ γυρίσω στὸ
Κιέλο γι' ἀνεφοδιασμό...

Ποῦ τὰ κατορθώματα τοῦ Βίσιγ-
κεν, τοῦ Πόμπερ!!

Ἀλλὰ ἡ τελευταία ἐβδομάδα
μᾶς φύλαγε δύο δυνατὲς συγκινή-
σεις. Τὴ μιὰ δὲν θὰ τὴν ξεχάσω ποτέ
σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ.

Παρ' ὀλίγον νὰ τελείωνε ἡ δρά-
ση τοῦ W 13 ὁριστικά καὶ μεῖς θὰ
κοιμώμαστε τὸν αἰώνιο ὕπνο στὸν
πᾶτο τῆς θάλασσας... Ἡ ἄλλη μᾶς
ἔκανε ἐνδόξους... Θάταν μεσημέρι ὅ-
ταν εἶδαμε ἕνα ἐμπορικὸ βαπόρι...
"Εφερνε περὶ τὴν Ἀγγλίαν ση-
μαία. Φαινόταν παλὸ βραδυκίνητο
καὶ φορτωμένο καλὰ.

Τοῦ ἔκανα σημά να σταματήση
Στάθηκε με χαρακτηριστική προθυ-
μία. Πλησίασα - κι' αὐτὸ ἦταν λά-
θος μου - ἀνύποπτα σὲ ἀπόσταση
μόλις 200 μέτρων...

Ἐτοιμαζόμουν νὰ δώσω διαταγή
νὰ κατέβη ἡ βάρκα με τὸ ἀπόσπα-
σμα, ὅταν βλέπω μιὰ ξαφνικὴ κίνη-
ση στὸ ἥσυχον ἐμπορικὸ κι' ἓνα κα-
νόνι νὰ ξεπροβάλλη ἀνάμεσα ἀπὸ
κάτι σανίδια.

Ἡ πρώτη κανονιά πέφτει δι-
πλά μας. Διατάσσω ἄμεσον κατὰδυ-
σιν. Μὰ ὥς πού νὰ βυθισθῇ τὸ W13
ἡ δευτέρα κανονιά τὸ βρίσκει στὴ
πλώρη. Ἀκοῦμε ἓνα δυνατό τράν-
ταγμα. Βυθιζόμαστε ταχύτατα, ἀ-
συγκράτητα. Κυτάζω ἔντρομος τὸ
βαθόμετρο. 20, 30, 40, 50, 60 μέτρα.

— Κρατηθῆτε πάση θυσίᾳ στὰ 60
φωνάζω.

— Ἀδύνατον ἀπαντᾷ ὁ μηχανι-
κός. Τὸ διαμέρισμα τῆς πλώρης γέ-
μισε καὶ μᾶς παρασύρει. Πρέπει ἐν-
τός πέντε λεπτῶν νὰ φράξουμε τὸ
ἄνοιγμα ἄλλως τε εἴμεθα χαμένοι.

— Ποιὸς ἀπὸ σᾶς ἔκανε τὸ καλ-
λίτερο μακροβούτι ρωτάω τοὺς ναυ-
τες...

ἽΟλοι φωνάζουν: — Ἐγώ...

Διαλέγω ἓνα γερό ναύτη γιὰ τὴ
δύσκολη ἀπόπειρα. Στιγμὲς ἀφάν-
ταστης ἀγωνίας. Ἐραγε καθὼς θ'
ἀνοίγαμε τὴν πύρτα τοῦ διαμερί-
σματος γιὰ νὰ περάσῃ ὁ ναύτης, ἂν
ἦταν τὸ ἄνοιγμα τῆς ὀβίδας μεγάλο
θὰ πρόφτανε νὰ τὸ κλείσῃ ἢ θὰ
πηγαίναμε μιὰ ὥρα γρηγορότερα
στὸν πᾶτο; Πάντως χαμένοι γιὰ
χαμένοι. Ὁ ναύτης ἐτοιμάζει τὸ
φράγμα. Τὸ βυθόμετρο δείχνει 70.
Τὸ W 13 ἀρχίζει νὰ τρίζῃ ἀπὸ τὴν
πίεση. Κρατοῦμε καὶ τὴν ἀναπνοή
μας ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἀγωνία.

Προσοχή! φωνάζω, ἐγὼ καὶ δύο
ἄλλοι θὰ σταθοῦμε πίσω ἀπὸ τὴν
πύρτα τῆς πλώρης. Μόλις γλυστρί-
σει ὁ ναύτης θὰ τὴν ξανακλείσουμε
ἀμέσως γιατί θὰ μᾶς πνίξουν τὰ
νερά.

Στιγμὴ ἀλησμόνητη.

Καθὼς ἀνοίγει ἡ στεγανὴ πορ-
τοῦλα, ἓνα κύμα νεροῦ ξεχύνεται
ὀρμητικὸ ἀπὸ τὸ διαμέρισμα τῆς
πλώρης: Ὁ ναύτης περνάει γρήγορα
μέσα στὸ νερὸ κρατῶντας τὸ φράγ-
μα καὶ τὴν ἀναπνοή του. Θᾶκανε
ἓνα εἶδος μακροβούτι.

Πιέζουμε δυνατὰ τὴν πύρτα πίσω
του καὶ τὴν κλείνουμε. Κουμπᾶμε
τ' αὐτιά ἐπάνω τῆς καὶ περιμένουμε.
Ἐν ὁ ναύτης χτυπήσῃ θὰ πῇ πῶς
κατάφερε νὰ φράξῃ τὸ ἄνοιγμα.
Δηλαδή πῶς θὰ ζήσουμε...

Περνοῦν δευτερόλεπτα σὰν αἰώ-
νες. Χτυπάει... Ἀνοίγουμε τὴν πύρτα
κι' ὁ ἡρωϊκὸς ναύτης πέφτει στὰ
πόδια μας μ' ἓνα κύμα νεροῦ. Τὸν
σηκώνουμε καὶ ξανακλείνουμε. Δὲν
μπορεῖ νὰ μιλήσῃ. Τοῦ δίνουμε ἕναν
ἀσκό ὀξυγόνο. Συνέρχεται.

— Τί ἐγίνε τὸν ρωτῶ, μ' ἀγωνία;

— Τὸ ἔφραξα... ἀπαντᾷ ἀπλῶς.

Διατάζω ἀνάδυσιν. Τὸ W 13
σιγὰ ἀνεβαίνει. Σὲ βάθος μόλις 20
μέτρων κυτάζω με τὸ περισκόπιον.
Τὸ ἐμπορικὸν δὲν ἔχει ἀπομακρυνθῇ
πολύ. Ἄλλο τίποτε δὲν φαίνεται.
Συλλογίζομαι πῶς ἐξ αἰτίας του
πικρ' ὀλίγον νὰ πᾶμε στὸν πᾶτο.

Ἀπομακρύνομαι ἀκόμη περισσό-
τερο καὶ μετὰ ἀνέρχομαι στὴν ἐπι-
φάνεια. Ἡ θάλασσα εἶναι ταραγ-
μένη καὶ δὲν φαινόμεθα εὐκόλα. Ἀ-
δειάζουμε τὰ νερά τῆς πλώρης καὶ
ἐπισκευάζουμε τὸ ἄνοιγμα ριζικῶς.
Μὲ καταλαμβάνει ἡ μανία τῆς ἐκδι-
κῆσεως. Αὐτὸ τὸ ἐμπορικὸ εἶναι με-
γάλος κίνδυνος, μιὰ «παγίδα» γιὰ
τὰ ὑποβρύχιά μας. Πρέπει νὰ εἰδο-
ποιήσω τὸ ναυαρχεῖον μόλις γυ-
ρίσω...

Καὶ τώρα νὰ ξεκαθαρίσουμε τὸ
λογαριασμό με τοὺς κυρίους τοῦ
ἐμπορικοῦ ποῦ θὰ καμαρώνουν πῶς
βούλιαξαν εὐκόλα ἓνα Γερμανικὸ
ὑποβρύχιο. Ἐπιθεωρῶ τὸ W 13 γιὰ
νὰ ἰδῶ ἂν εἶναι ἐν τάξει καὶ διεοθυ-
νομαι πρὸς τὸ ἐμπορικόν. Μὰ ἔχει
ἀπομακρυνθεῖ πολύ. Σκέφτομαι πῶς

δύσκολα θά τὸ φτάσω πρὶν νυχτώ-
ση.

Ἡ μόνη ἐλπίδα εἶναι νὰ μᾶς
δοῦν καὶ νὰ φαντάσθουν πῶς εἴμε-
θα ἄλλο ὑποβρύχιο πού θά τοὺς
προσφέρει μιὰ δευτέρη λεία... Τὸ W
13 τρέχει μὲ ὄλας τοὺς δυνάμεις.
Ἀχ, καὶ νὰ εἶχα ἓνα ἀντιτορπιλι-
κὸ σκέφτομαι σὰν τὸ «Λιέγη» πού
πέρνει στὴν ὥρα 32 μίλλια. Δὲν θά
μοῦ ξέφευγε. Μὰ τὸ ὑποβρύχιο δὲν
τρέχει πολὺ. Νυχτώνει. Εἶμαι γεμά-
τος λύσσα γιατί μπορεῖ νὰ μοῦ ξε-
φύγῃ ἢ ἐκδίκηση.

Τὸ πρῶτ' μὲ ἀφάνταστῃ εὐχαρί-
στησῃ βλέπω τὸ «Πλοῖον παγίδα»
καὶ πάλιν. Φαίνεται ὅτι τριγυρίζει
σ' αὐτὸ τὸ μέρος ἐπίτηδες... Τώρα
θὰ ἐκδικηθῶ σκληρά, χωρὶς οἶκτο....

— Τορπιλλοβλητικὸς σωλὴν δεξιὰ
ἔτοιμος! φωνάζω... ὀλοταχῶς πρὸς
τὸ ἐμπορικόν. Ἀπὸ κεῖ μᾶς εἶδαν.
Καὶ ὅπως φαντάσθηκα νομίζουν ὅτι

ἔχουν νὰ κάνουν μὲ ἄλλο ὑποβρύ-
χιο...

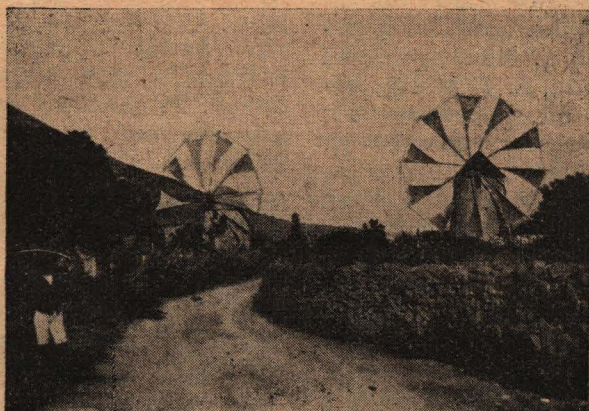
Πλησιάζω σὲ ἀπόσταση 400 μέ-
τρων... Τοὺς κάνω σήμα νὰ σταμα-
τήσουν. Ὑπακούουν πρόθυμα. Φαν-
τάζομαι τὴ χαρὰ τοὺς. Μὰ ἐκεῖ
πού περιμένουν νὰ πλησιάσω τὸ W
13 καταδύεσαι ἀπότομα.. Σὲ βάθος
10 μέτρων διατάζω στροφή πρὸς τὰ
δεξιὰ καὶ ἀπομακρύνομαι... Σὲ λίγο
ἔχουμε βρεθῇ στὸ ἀντίθετο μέρος.
Ἀπὸ τὴν πλευρὰ δηλαδὴ πού δὲν
μᾶς περιμένει τὸ ἐμπορικόν. Κυτά-
ζω στὸ περισκόπιο...

Τὸ ἐμπορικόν περιμένει ἥσυχο νὰ
φανοῦμε....

Σὲ ἀπόσταση 300 μέτρων φωνά-
ζω: — Ἕτοιμοι, σκοπεύσατε στὸ μη-
χανοστάσιο... Πῦρ. Ἡ τορπίλλη μας
φεύγει πρὸς τὴν ὀλέθρια παγίδα γιὰ
νὰ φέρῃ τὴν ἐκδίκησὶς μας.

— Ὅπισθεν ὀλοταχῶς... Ἀνάδυ-
σις...

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενο)

Κεφαλονιά:
Ἀνεμόμυλοι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Κτίσε

«Τουριστικὴς Ἑλλάδος»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑΝ ΑΥΡΙΟΝ

Ἡ Κεφαλληνία ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως

Σήμερα δημοσιεύομεν τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς «Κεφαλληνιακῆς Τουριστικῆς Ὁργανώσεως» καὶ Διευθυντοῦ τῶν περιοδικῶν «Τουριστικῇ Ἑλλάς» καὶ «Ἑλληνικοὶ Ὅριζόντες» κ. Ὁδ. Μαρκέτιου. Πρέπει νὰ προσεχθῇ πολὺ ἀπ' ὅλους τοὺς Κεφαλλήνας καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς. Τὸ περιοδικόν μας εἶναι εὐτυχὲς διότι διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ του συνεργάτου, συμβάλλει εἰς τὴν λύσιν τοῦ σοβαρωτάτου προβλήματος τῆς ἰδρύσεως ξενοδοχείου εἰς Ἀργοστόλιον. Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν θερμότητα τὸν κ. Μαρκέτιον, ὅστις θὰ τιμᾷ τακτικῶς τὰς στήλας τοῦ περιοδικοῦ μας διὰ τῆς συνεργασίας του.

II

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ ὀργανωθείσης κατὰ τὸ θέρος ἐκδρομῆς παρὰ τῆς «Κεφαλληνιακῆς Τουριστικῆς Ὁργανώσεως» πρός τιμὴν τοῦ νεοδιορισθέντος φίλου Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ἑλλην. Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ κ. Ι. Τουρνάκη μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξετάσωμεν ἐγγύτερον καὶ προσεκτικώτερον τὴν ξενοδοχειακὴν κατάστασιν τῆς νήσου μας καὶ νὰ κατατοπισθῶμεν εἰς τὰς ἐπικρατούσας ἐκεῖ ἀντιλήψεις κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν προκληθεῖσαν καὶ λαβοῦσαν χώραν σύσκεψιν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ, καθ' ἣν παρέστησαν πλὴν τοῦ κ. Νομάρχου, καὶ οἱ κ. κ. Ἰ. Μεταξᾶς, Κ. Γεράκης, δήμαρχος, Λ. Χοϊδᾶς πρόεδρος τῆς Κ.Τ.Ο., Γ. Μαρκέττος πολιτευτῆς, Ἰ. Τουρνάκης Γ. Διευθυν. τοῦ Ε.Ο.Τ., Μ. Φορέστης καὶ ὁ ὑποφαινόμενος. Ἀσχέτως πρὸς τοὺς διαμνησθέντας διαπληκτισμοὺς μεταξὺ Νομάρχου καὶ Δημάρχου ὡς ἐκ τῆς ἐπιμονῆς ἀμφοτέρων πρὸς ἐπικράτησιν ἀνεφαρμόστων καὶ ἥκιστα πρακτικῶν κατὰ τὴν γνώμην μας ἀντιλήψεων, διεπιστώθη ἐκ τῆς συσκέψεως ὅτι, ἡ ἀνάμιξις ἔστω καὶ μακρόθεν τῶν σημερινῶν τοπικῶν ἀρχῶν τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ξενοδοχειακοῦ ζητήματός μας ἀντὶ νὰ προαγάγῃ αὐτὸ θὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν του ὡς ἐκ

τῆς ἑλλείψεως πρακτικοῦ πνεύματος καὶ τῆς καταβαλομένης ἐκάστοτε προσπάθειας πρὸς κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Οὐδεμία ἀμφιβολία χωρεῖ ὅτι τὸ Ἀργοστόλιον ἔχῃ ἀνάγκην ξενοδοχειακῆς ἐγκαταστάσεως ἥτις νὰ πληρῇ ὅλους τοὺς ὅρους ὑγιεινῆς καὶ συγχρονισμένων ἀνέσεων, ἀλλὰ διὰ καταλλήλουσυνδυασμοῦ ἐξασφαλίζοντες τὴν δαπάνην συντηρήσεως αὐτοῦ καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Δὲν εἶναι δυνατόν εἰς μίαν πόλιν ἥτις γεωγραφικῶς ὑστερεῖ καὶ τουριστικῶς δὲν ὑφίσταται νὰ κατορθωθῇ ἡ συντήρησις ξενοδοχείου ἀναλόγου πρὸς τὴν ἐπιδεικνυομένην τουριστικὴν ἀνάπτυξιν μας παρέχοντος μόνον ὕπνον. Ἡ ἑλλειψὶς συγχρονισμένων κέντρων καὶ ἡ παντελής ἑλλειψὶς ἐστιατορίων ὑποφερτῶν ἐν Ἀργοστόλιῳ, φρονοῦμεν ὅτι, ὅχι μόνον εὐνοοῦσι ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλουσιν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρὰ τοῦ πολιτευτοῦ καὶ τέως Δημάρχου Ἀργοστολίου κ. Σπυρ. Φωκᾶ Κοσμετάτου ὑποστηριζομένου σχεδίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν ξενοδοχείου ὕπνου ἐν συνδυασμῷ μετὰ καφενείου, ζαχαροπλαστείου καὶ ἐστιατορίου. Ἐχομεν τὴν γὰρ ὅτι, ὁ κ. Φωκᾶς Κοσμετάτος δατίς ὡς δήμαρχος ἡγήσατο ὅσον οὐδεὶς ἄλλος καὶ μετέβαλεν τὸ Ἀργοστόλιον εἰς πόλιν Εὐρωπαϊκὴν καὶ ὅστις ἀπέδειξε ὅτι προκειμένου

περί ζωτικῶν διὰ τὴν ἰδιαιτέραν πατριδα μας ζητημάτων πρᾶμερίζει τὰς πολιτικές του πεποιθήσεις, εἰδικῶς διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ξενοδοχείου εἶναι ὁ ἐκ τῶν ἐλαχίστων δυναμένων νὰ ἔχῃσι γνῶμην. Ἐπὶ πλέον ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ καταλέγεται μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κοργιαλενίου Ἐπιτροπῆς τῆς διαχειριζομένης τὸ διὰ ξενοδοχείον προοριζόμενον ποσὸν τῶν λιρῶν 11.000 ὥστε νὰ δύναται νὰ συμβάλλῃ ἀποτελεσματικῶς διὰ τοῦ λίαν πρακτικοῦ καὶ ἐν ταυτῷ ἐφαρμοσῆ-μου σχεδίου ὅπερ ἐν ἰδιαιτέρᾳ συνεντεύξει μᾶς ἀνέπτυξε καὶ ὅπερ ἐν ὀλίγοις συνίσταται εἰς τὴν ἴδρυσιν ξενοδοχείου εἰς μέρος κεντρικόν τοῦ Ἀργοστολίου, ἢ δυνατόν ἐπὶ τῆς πλατείας τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰς μὲν τὸ ἰσόγειον νὰ συγκεντρώνηται προαναφερθεῖσας ἐγκαταστάσεις ἐστιατορίου κλπ. εἰς δὲ τοὺς ὕπερ-θεν ὀρόφους δωματία ὕπνου πληροῦντα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις. Δυστυχῶς ὅμως τὸ διαθέσιμον ποσὸν τῶν λιρῶν 11.000 ὑπὸστάν τὴν ἐπὶ προκατόχου Κυβερνήσεως δραχμοποίησιν καὶ ἐλαττωθὲν περίπου εἰς τὸ ἥμισυ, θεωρεῖται ἀνεπαρκὲς διὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ὅπερ προβλέπει τὴν οἰκοδομήσιν πλὴν τοῦ ἰσογείου καὶ δύο ὀρόφων. Κατὰ συνέπειαν ἐπιβάλεται ὁ περιορισμὸς εἰς ἓνα μόνον ὄροφον. Παρέχονται ὅμως βάσιμοι ἐλπίδες ὅτι θὰ καθίστατο δυνατόν καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ε. Ο. Τ. ἐνίσχυσις τοῦ ἔργου διὰ τῆς παρ' αὐτοῦ καταβολῆς τῆς δαπάνης ἐπιπλώσεως τοῦ κτιρίου.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει ἄφ' ἐνὸς τὰς δυσχερείας ἃς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν καὶ ἄφ' ἑτέρου τὴν ἄμεσον ἀνάγκην τῆς ὁποσοδήποτε ἐγκαταστάσεως ξενοδοχείου, μετέβημεν κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν εἰς Ἀργοστόλιον ἐκδρομὴν ὑπὸ ἄλλον πρόγραμμα ἥτοι διὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν, ἐὰν καὶ κατὰ πόσον θὰ ᾖτο δυνατόν, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐκ θεμελίων ἴδρυσιν ξενοδοχείου, ἢ διὰ τῆς ἐκ μέ-

ρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργαν. Τουρισμοῦ, ὅστις ὁμολογουμένως ἐπέδειξεν ἐν προκειμένῳ μεγίστην προθυμίαν, ὀλικὴ ἐνίσχυσις ἐνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων ὑπαρχουσῶν ξενοδοχειακῶν ἐγκαταστάσεων διὰ τὴν βελτίωσιν αὐτῶν ὡς π. χ. ἀνανέωσιν ἐπιπλώσεων, προσθήκῃ λουτήρων, ἐξυπηρετικωτέρων διαρύθμισιν κλπ. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δέν ἐφάνημεν περισσότερον τυχεροί. Παρ' ὅλην τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑποχωρητικότητά μας ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῶν καλλιτέρων ἐκ τῶν ξενοδοχείων οὐδὲ ἐν ἐκρίθῃ ὡς παρέχων τὸ ἀπαραίτητον ἔδαφος ἐπιδεκτικόν.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων καθίσταται ἀπίθανος ἀλλὰ καὶ ἄκαρπος πᾶσα περαιτέρω ἐνέργειά μας καὶ ἀφιέμεθα κατ' ἀνάγκην εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Κοργιαλενίου Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὸν ἀνεξάντλητον πατριωτισμὸν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συμπατριωτῶν μας, μὲ τὴν σύστασιν πρὸς τινὰς ἐκ τῶν πολιτικάντηδων τοῦ τόπου μας νὰ παύσουν ἀναμιγνύομενοι, ἐφ' ὅσον περιτράνως ἀπεδείχθη ὅτι, ἡ ἀνάμιξις αὐτῶν μεταβάλλεται εἰς ἀντίδρασιν καὶ παρεμποδίζει τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς τόσο σπουδαίου καὶ ἀπολύτως ζωτικοῦ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας ἔργου.

Περαίνοντες, δέν ἐπιτρέπεται νὰ παραλείψωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναφέρωμεν καὶ νὰ ἐξάρωμεν τὴν πρὸ καιροῦ αὐθόρμητον καὶ ἐντελῶς ἀνιδιοτελεῖ ἐνέργειαν εὐαριθμῶν συμπατριωτῶν μας νέων οἵτινες κατανόησαν τὴν σοβαρότητα τῆς ἀσχηγworήτου ξενοδοχειακῆς καθυστέρησεως τῆς νήσου μας κατόρθωσαν διὰ καταλλήλῳ ἐνεργειῶν νὰ συγκεντρώσουν σεβαστὸν ποσὸν διὰ τὴν ἴδρυσιν ξενοδοχείου. Δυστυχῶς ὅμως καὶ ἡ ἐνέργεια αὕτη παρ' ὅλον ὅτι ἤχθη εἰς ἀρκετὰ προέχοντα σημεῖον παραμένει τελευταίως στάσιμος ἄγνωστον διὰ τίνας λόγους.

Ο. Ι. ΜΑΡΚΕΤΤΟΣ

'Από μήνα

ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ πρέπει να προσδεχθῇ ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς κοινοτάρχας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀναγνώστες μας, τὸ ἄρθρον τοῦ Δημάρχου Μεδο-λογγίου καὶ ἐκλεκτοῦ μας συμπατριώτου κ. Χρ. Εὐαγγελάτου, ὁ ὅποιος δὲν εἶναι μόνον ὁ Δήμαρχος τῆς ἐνδόξου πόλεως, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ κύριος μοχλὸς τῆς Ἐνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ὁ δεινὸς χειρὸς τοῦ καλὰμου καὶ ὁ ἱστορικὸς καὶ ὁ λογοτέχνης. Κυρίως δὲ εἰς τὰ τῆς ὁργανώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων αἱ γνώμαι του εἶναι τόσον πραγματικαὶ καὶ τόσον ἀληθιναὶ ὥστε νὰ εἶναι αὐθεντικαί. Τὰ «Κεφαλληνιακά Νέα» εἶναι εὐτυχῇ ὀγκοκαταλέγοντα μεταξὺ τῶν τόσων ἐκλεκτῶν δυνατοτήτων καὶ τὸν κ. Εὐαγγελάτου, τὸν ὁποῖον θερμότητα εὐχαριστοῦν.

ΑΠΟ τὸ σημερινὸ μας τεῦχος, ἀρχίζει ἡ μεγάλη ἐρευνα τῶν ζωτικῶν τῆς νήσου μας προβλημάτων. «Κάτι ὁἷο ὑπάρχει ἐν τῇ Δανιμαρκίᾳ», αὐτὸ κανεὶς ὀκέπτεται ὅταν διαβάσῃ τίς δηλώσεις τοῦ Δημάρχου Ἀργοστολίου κ. Κ. Γεράκη, ποὺ ἀπαγγέλλει ἕνα πραγματικὸν κατηγόρημα εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῶν κληροδοτημάτων καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους ποὺ, κατὰ τὴν γνώμην του, εἶναι οἱ αἴτιοι τῆς οἰκτρᾶς αὐτῆς καταστάσεως. Τὰ κληροδοτήματα καὶ ἡ διαχείρισίς των εἶναι ζητήματα ζωῆς καὶ θανάτου γιὰ ὁλόκληρο τὸ νησί μας καὶ πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ ἐξετασθῇ ἡ τόσους κινδύνους ἐκφυγοῦσα αὐτὴ κατάστασις. Τὸ κυριώτερον εἶναι ὅτι πρέπει χωρὶς ἄλλο νὰ σταματήσῃ ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων μερίδων διαμάχη καὶ ὅλοι νὰ ὑποχωρήσουν, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία πρὸς τὸ καλὸν ὅλων. Τὸ περιοδικὸ μας δη-

μοσιεύον σήμερον τὰς γνώμας τοῦ κ. Δημάρχου Ἀργοστολίου, εὐχαρίστως θὰ παραχωρήσῃ τὰς στήλας του καὶ εἰς τοὺς διαχειριστὰς τῶν κληροδοτημάτων διὰ ν' ἀκουσθῇ καὶ ἡ ἰδικὴ τῶν γνώμην. Δὲν μεροληπτοῦμεν καὶ δὲν ἐνδιαφερόμεθα πρὸς μόνον διὰ τὸ καλὸν τῶν συμπατριωτῶν μας, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰ πολιτικὰ ὁρονήματα τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. Ἡ ἀλήθεια πρέπει νὰ λάμψῃ καὶ νὰ βασιλεύσῃ πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος καὶ μάλιστα τῶν πτωχῶν λαϊκῶν τάξεων, ποὺ ὑποφέρουν καὶ δυστυχοῦν. Σκοπὸς τῶν κληροδοτημάτων εἶναι ἡ ἀνακούφισις τῶν πτωχῶν καὶ ἡ τήρησις τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ εἶναι τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ ἐνδιαφέρει τὸν Κεφαλληνιακὸ λαόν.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ φαίνεται ὅτι ὀριδι-κῶς ἐματαιώθη ἡ κατάργησις τοῦ Γυμνασίου Κεραμίδων, ποὺ θὰ ἦταν ἕνα πολὺ μεγάλο ἔγκλημα. Ἡ περιφέρεια τῆς Λειβαθῶς, ποὺ τόσα καὶ τόσα ἐκλεκτὰ τέκνα τῆς διασχίζουν σήμερον τὰς μακρινὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ὀκεανοὺς ὅλου τοῦ κόσμου, διενθύνοντα τὰ πολυπληθῆ πλοῖα, ὡς πλοίαρχοι ἢ ἄλλες ἐργαζόμενοι εἰς αὐτὰ, οὐδέποτε ἐπιβάρυνεν τὸ Δημόσιον ταμεῖον καὶ οὐδέποτε, ἴσως, ἐξήτησαν τὴν βοήθειαν τοῦ Κράτους δι' ἔργα τῆς περιφερείας των. Εἶναι τόσοι οἱ βαθύπλουτοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐκείνων χωρίων καὶ τόσον φιλότιμοι καὶ οἱ τελευταῖοι καὶ πτωχότεροι ἀκόμη χωρικοί, ὥστε πάντοτε μόνον καὶ μὲ τὰ ἴδια μέσα των, ἱκανοποιεῖται τὰς τοιαύτας τῶν ἀνάγκας. Τὸ μόνον ποὺ ζητοῦν εἶναι νὰ μὴν καταργηθῇ τὸ Γυμνάσιόν τους, γιὰ ἀποτελεῖ ζωτικὴν ἀνάγκην γιὰ ὅλην τὴν περιφέρειαν, ποὺ δὲν εἶναι—ὅπως οἱ περιδότερες τοῦ νησιοῦ μας—γεω-

Σὲ μῆνα

ωργική ἀλλὰ καθαρῶς ἀστική καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς ζοῦν ἀπὸ τὴν ἐργασίαν των εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἰδίως εἰς τὰ φορτηγά. Γιατὴ μὲρῶς μίᾳς καθαρᾶ ἀστικῆς περιφέρειας, ποὺ δίνει πάντοτε τοὺς καλλιτέχνους καὶ ἱκανοτέρους τῆς θαλάσσης ἐργάτας καὶ θαυμαστάς, εἶναι ἀπαραίτητο τὸ Γυμνάσιον. Τόδον ἀπαραίτητον—καὶ μάλιστα ὅταν δὲν ἐπιβαρύνει τὸ Κράτος, ἀφοῦ συντηρεῖται ἀπὸ τὸ Κληροδότημα Βασιλάνου—ὥστε δὲν πρέπει κανεὶς ποτὲ νὰ τολμῇ ν' ἀναφέρῃ κἀν περὶ καταργήσεως του. Ἐχει καὶ ὁ λαὸς τῆς Λειβαθῶς κάποια δικαιώματα. Καὶ τὰ δικαιώματα αὐτὰ ἔμαθε καὶ ξέρει πολὺ καλὰ νὰ τὰ ὑποστηρίξῃ.

ΤΟ ἔργο τοῦ Λαοκαράτου, ἀδελῶς ὅτι εἶναι ἄγνωστο τοὺς περιοδότερους. Γιατὶ ἴσως ὅλοι νὰ διάβαδαν τὰ «Ποιήματα», τοὺς «Χαρακτήρες», τὰ «Ἦθη καὶ Ἔθιμα» κλπ., ποὺ βγῆκαν δὲ δευτέρας καὶ τρίτης ἐκδόσεις, ἄγνωστὸν ὅμως τὰ καλλίτερα ἔργα τοῦ Λαοκαράτου, τὰ ἔργα ἐκεῖνα ποὺ πραγματικὰ δείχνουν τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἐπαναστάτην, τὸ φιλόσοφον. Αἱρετοὶ βέβαια θὰ ξέρουν καὶ θὰ διάβαδαν τὸν «Ἀφορισμὸς», τὴν «Δίκην μου μὲ τὴν Σύνοδον» κ' ἄκομην λιγώτεροι τὴν «Κοινωνία», τὴν «Κοινωνική μας κατάσταση» κλπ. βιβλία ποὺ ἔχουν τεραστία σημασία καὶ ποὺ πραγματικὰ εἶναι τὰ καλλίτερα καὶ μαχητικώτερα τοῦ Λαοκαράτου. Ἐπειδὴ ἓνας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τοῦ περιοδικοῦ μας εἶναι καὶ ἡ μελέτη τῶν μεγάλων τοῦ νηοῦ μας λογοτεχνῶν καὶ ἡ δημοσίευσθαι ἄγνωστων ἔργων τους, γι' αὐτὸ ἀπὸ σήμερον ἀρχίζουμε δημοσιεύοντας τὴν «Γεράσιμῳ μου» ἀπὸ τὸ σπάνιον βιβλίον του: «Ἡ δίκη μου μὲ τὴ Σύνο-

δον». Καθὼς εἶχαμε ξαναγράψῃ τὸ περιοδικὸ μας ἀγόρασε μιὰ μεγάλη βιβλιοθήκη, ὅπου μέγα βρῆκαμε δευρὰ ὁλόκληρη ἀπὸ ἄγνωστα ἢ σπάνια ἔργα τῶν μεγάλων τοῦ νηοῦ μας λογίων. Ἀπὸ αὐτὰ δημοσιεύουμε δὲ κάθε ἑνὶ ἑνὶ μερικὰ. Ἐπίσης ἀπὸ τὴν μεγάλην δευρὰ τῶν παλινῶν ἐφημερίδων τοῦ νηοῦ μας, θὰ συνάξουμε καὶ θ' ἀναδημοσιεύσουμε ὅτι καλὸ κ' ἐνδιαφέρον ὑπάρχει, πιστεύοντες ὅτι ἔτσι δυνάμει πραγματικοὺς θησαυροὺς ποὺ ἴσως μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου νὰ ἐκχάνοντο.

ΕἶΝΑΙ γνωστὸ ὅτι εἶχαμε προκηρύξει ἓνα καλλιτεχνικὸ διαγωνισμὸν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκδόσεως μας. Ἄν ὁ λογοτεχνικὸς διαγωνισμὸς εἶχε ὀχρετικὴν μόνον ἐπιτυχίαν, γιὰ τὸν καλλιτεχνικὸν μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι ἀπέτυχε τελείως. Διότι καὶ οἱ πολλοὶ ὀλίγοι ποὺ ἔδωκαν φωτογραφίες Κεφαλληνιακῶν τοπίων καὶ σκηνῶν, δὲν ἠνέμεραν ν' ἀποδώσουν ἀπολύτως τίποτε. Κακὴ ἐκλογή, κακὴ φωτογραφίς, κακὴ ἐμφάνις. Δὲν κατορθώθη καμμιὰ ἀπὸ τίς φωτογραφίες αὐτὲς οὔτε κἀν νὰ γίνῃ ἓνα, ἔστω κακό, πλὴν γιὰ νὰ δημοσιευθῇ. Εἶναι λυπηρὸν κ' αὐτὸ τὸ φαινόμενον. Ἐμεῖς πάντως, ἐπειδὴ δὲν πιστεύουμε ὅτι δὲν ὑπάρχουν καλοὶ ἐρασιτέχναι φωτογράφοι ἐν τῷ νηοῖ μας, θὰ προκηρύξουμε, ἐν τῷ ἐρχόμενῳ ἑνὶ ἑνὶ μας καὶ νέον φωτογραφικὸν διαγωνισμὸν μὲ μεγαλύτερα καὶ περιοδότερα βραβεῖα, ἐλπίζοντας ὅτι θὰ ἔχουμε ἐπιτυχίαν καὶ μάλιστα μεγάλην.

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Τὸ Ναυάγιο

ΤΟ ΧΑΪΝΕ

Ἐλπίδα κι' ἔρωτας! Ὅλα εἶναι συντριμμένα, κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος, σὰν ἕνα πτώμα πού ἡ θάλασσα μέ καταφρόνια ἔχει ριγμένο, κοίτομαι ἐκεῖ, στήν ὄχθη ξαπλωμένος, στή γυνή κι' ἄμμο γεμάτη ὄχθη.— Μπροστά μου ἀπλώνεται τὸ ἔρημο πέλαο· πίσω μου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐξορία καὶ τὴ θλίψη, πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου οἱ νεφέλες ταξιδεύουν, αὐτές οἱ γκρίζες κι' ἀσχημάτιστες τοῦ ἀγέρα θυγατέρες, πού ἀπὸ τὴ θάλασσα μέ τῆς ὀμίχλης τοὺς κουβάδες σηκώνουν τὸ νερό, μέ κόπο μεγάλο τὸ τραβοῦν καὶ τ' ἀφίνουν στή θάλασσα νὰ ξαναπέση, μιὰ δουλειὰ θλιβερή, κι' ἐνοχλητική, καὶ μάταιη, ὅπως ἡ ζωὴ μου.

* *

Τὰ κύματα ψιθυρίζουν, οἱ γλάροι κρώζουν, παλιές θύμησες μέ κυριεύουν, ὄνειρα λησμονημένα, εἰκόνες μοῦ ξανάρχονται ξεθωριασμένες, μελαγχολικὲς καὶ γλυκές.

* *

Ὑπάρχει στὸ βοριά μιὰν ὠμορφή γυναῖκα, βασιλικά ὠραία· ἕνα λευκὸ γεμάτο ἡδυπάθεια φόρεμα σκεπάζει τὸ κορμί της τὸ κυπαρισσένιο· οἱ μαῦρες μποῦκλες τῶν μαλλιών της, ξεφεύγοντας σὰ μιὰν εὐλογημένη νύχτα ἀπ' τὸ βοστρυχομένο της κεφάλι, περιτυλίγονται χαριτωμένα γύρω ἀπὸ τὸ γλυκὸ καὶ χλωμό της μέτωπο, καὶ στή γλυκειὰ κι' ὠχρὴ της ὄψη, τὴ μεγάλη καὶ δυνατὴ, ἀκτινοβολεῖ τὸ βλέμμα της πού μοιάζει μαῦρον ἥλιο.

* *

Ἦλιε μαῦρε, πόσες φορὲς μοῦ ἔχυσες λάμψεις ἀχόρταγες ἀπὸ ἐν θουσιασμό, καὶ πόσες φορὲς δὲν ἐκλονίστηκα στή μέθη τοῦ πιοτοῦ αὐτοῦ!

Μὰ τότε ἕνα χαμόγελο μιᾶς παιδικῆς γλυκάδας φαινόταν στὰ περήφανα, τὰ σουφρωμένα χεῖλη, καὶ τὰ περήφανα καὶ σουφρωμένα χεῖλη αὐτὰ χαριτωμένα λόγια πρόφερναν, χαριτωμένα σὰ λάμψη φεγγαριοῦ, γλυκὰ ὅπως τοῦ ρόδου ἡ πνοή.

Καὶ ἡ ψυχὴ μου τότε ξύπναγε καὶ μέ ~~χαρὰ~~ ~~στὸν οὐρανὸ~~ ~~πατοῦ~~ ~~θεοῦ~~ ~~ἐκ~~
(Ἀπὸ τῆ «Θάλασσα τοῦ Βορρά» τοῦ Ἑρρ. Χάινε)

(Ἀπόδοση ἀπὸ πεζὸ)

ΣΠΥΡΟΣ Μ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Β. Τὸ 'Αργοστόλι καὶ οἱ ἀνάγκες του

Ὅμιλεῖ ὁ Δήμαχος Ἀργοστολίου κ. Κ. ΓΕΡΑΚΗΣ

Κληροδοτήματα—Υδροευσίς—Δρόμοι—Ξενοδοχεῖα

Ἡ πρωϊνὴ πάχη σκεπάζει τ' Ἀργοστόλι πού λές καὶ τὸχουν ἀγκαλιασμένο γύρω-γύρω τὰ βουνά. Τ' αὐτοκίνητο μᾶς φέρνει γρήγορα πρὸς τὴν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ μας. Στὸ δημόσιο δρόμο ἄρχισε κι' ὅλας ἡ κίνηση. Αὐτοκίνητα, κάρρα... Χωριάτες πηγαινοέρχονται γιὰ τὶς δουλιές του, ὠμορφες χωριατοπούλες διαβαίνουν φορτωμένες κατὶ τεράστια δεμάτια ξύλα στὸ κεφάλι. Συναντᾶμε κάπου-κάπου χωσμένο σὲ καμμιὰ ἀποτομὴ λαγκαδιὰ ἢ κρεμασμένο στὸ βουνὸ κανένα κοπάδι πού οἱ ἦχοι τῶν κουδουνιῶν του σκορπᾶνε γύρω χαρμόсуна. Εἶναι ἀλήθεια πὼς πέρασε πιά ὁ καιρὸς, ἐκεῖνος τῆς χωριάτικης ζωῆς καὶ τώρα καὶ στὸ πιὸ μικρὸ καὶ μακρινὸ χωριουδάκι—ἐκεῖ πού ἄλλοτε μόνο στὰ τοπικὰ πανηγύρια ἔβλεπες τὸν κόσμον κάπως περιποιημένο—βλέπεις σήμερὰ τ' αὐτοκίνητο νὰ περνᾷ κάθε λίγο καὶ λιγάκι, τὰ μεταξωτὰ φορέματα νάβαι συνηθισμένο πιά πράγμα καὶ κτῆμα τῆς κάθε μᾶς, τὸ γραμμόφωνον νὰ παίξῃ τὶς τελευταῖες πλάκες τῆς μόδας, πού, ἴσως οὔτε καὶ στίς πόλεις δὲν τὶς ξέρουνε ἀκόμα. Ἄς εἶναι. Γι' αὐτὰ θὰ γράψω ἄλλη φορὰ, ἐξετάζοντας τὸ πρόβλημα τοῦ χωριοῦ, τὶς ἀνάγκες του, τὴ ζωὴ του, τὰ ζητήματά του.

Οἱ πρωῒτες ἀκτῖνες τοῦ ἡλιοῦ ἄρχισαν ν' ἀσημῶνουν τὴ θάλασσα. Ἡ ἡρεμὴ ἐπιφάνεια τοῦ Κούταβου λές κ' εἶναι πηγμένη. Ὅλη ἡ θάλασσα εἶναι τόσο γαλήνια, τόσο ἡσυχῇ. Τὰ μέρη τοῦ Ληξουριοῦ στὸ βάθος ξεκουράζον

τὸ μάτι καθὼς εἶναι λουσμένα στὸν πρωῒνὸν ἥλιο. Ἐνα, δύο, τρία... Γραμμὴ καθὼς εἶναι ἀραγμένα τὰ καράβια τοῦ

Κ. ΓΕΡΑΚΗΣ

Δήμαρχος Ἀργοστολίου

Ἑγγλέζικον στόλου τὸ ἕνα πίσω ἀπ' τ' ἄλλο, φτάνουν μέχρι τὸ βάθος τοῦ κόλπου. Μερικὲς βάρκες τοὺς πηγαινοέρχονται. Σὲ λίγο τὸ πρῶτον ἕνα ἀντιτορπικὸ, ξεκινάει. Τὸ ἀκοινοῦν τ' ἄλλα, λές κ' εἶναι δεμένα τὸ ἕνα πίσω ἀπὸ τ' ἄλλο καὶ τὸ πρῶτον τὰ σέρνει ὅλα σὰν παιχιδάκια. Πᾶνε γιὰ τὰ πρωῒνά τοὺς γυμνάσια. Κάτω στ' ἀκρογιάλια οἱ ἀν-

θισμένοι ἀθάνατοι σκηνμένοι καθὼς εἶναι πρὸς τὴ θάλασσα, νομίζεις πὼς κάνουν τὴν πρωϊνὴ τους προσευχὴ στὰ γαλανὰ κι' ἀκύμαντα νερά της. Καθὼς ἡ πάχνη σβύνεται ἀπὸ τὸν καλοκαιριτικὸν ἥλιο — σὰ νὰ σηκώνεται ἡ αὐλαία μᾶς πελώριας σκηνῆς — μᾶς παρουσιάζεται τ' Ἀργοστόλι ὁλόλαμπρο, καθαρό, νοικοκυρμένο. Ὡ! εἶναι ὥραία ἡ πρωτεῦσά μας, ὥραία καὶ ζηλευτή, ὥραία σὰν τὸ κάθε τι στὴν Κεφαλονιά, γιατί ὅλα εἶν' ὥραία στὸ νησί μας. Ἀπ' τὰ καταπράσινα βουνά της ὡς τοὺς ἄγονους κι' ἀπότομους βραχότοπους κι' ἀπὸ τὰ χωριατοκόριτσά της μέχρι τὶς ἀρχοντοπούλες τοῦ Ἀργοστολίου. Ὅλα εἶν' ὥραία...

Βρισκόμαστε στὴν πόλη. Ἡ ἀγορὰ εἶναι γιομάτη κίνηση τὶς πρωῒνές ὥρες. Τ' αὐτοκίνητα φέρνουν κόσμον ἀπ' ὅλα τὰ χωριά, πού ἔρχεται γιὰ τὶς δουλειές του ἢ γιὰ νὰ διασκεδάσῃ κομαίτι στὴ «Χώρα». Δὲν τὸ πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ δεῦτερος νομὸς στὴν Ἑλλάδα μὲ τέτοια συγκοινωνία. Κι' ἀπὸ τὸ μικρότερο χωριὸ θὰ περάσουν αὐτοκίνητα συγκοινωνίας πὺν καθημερινὰ κάνουν τὴ γραμμὴ τ' Ἀργοστολίου. Κάποιος εἶπε ὅτι ἡ πόλη αὐτὴ συντηρεῖ ὅλα τὰ χωριά. Τ' ἀντίθετο ὅμως συμβαίνει: τὰ χωριά συντηροῦν τὴ πρωτεύουσά μας πὺν ἀπ' αὐτὰ ζεῖ σχεδὸν τὸ ἐμπόριο τῆς ὁλόκληρης. Ἴσως ἄλλη φορὰ γράψουμε κάτι καὶ γι' αὐτὰ τὰ ζητήματα.

Τὴν περιγραφὴ τοῦ ξενοδοχείου μας τὴν ἔδωσα στὸ προηγούμενο φύλλο. Σκοπὸ βέβαια εἶχα νὰ πᾶω νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸ Δήμαρχο τῆς πόλεως, ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ κάμω τὴν ἔρευνα τῶν «Κεφαλληνιακῶν Νέων», ἀλλὰ ὄχι καὶ τὴν ἰδία ὥρα πὺν ἴηρθα. Ὅταν ὅμως εἶδα τὰ χάλια τοῦ ξενοδοχείου μου, δὲν μπόρεσα νὰ μὴν ἀγανακτήσω γι' αὐτὴ τὴν ἀθλία κατάστασιν, καὶ σκέφτηκα ὅτι ὁ μόνος πὺν θὰ ἔξερῃ καὶ πρέπει νὰ ἔξερῃ σχετικῶς μὲ ἓνα τέτοιο ζήτημα εἶναι ὁ Δήμαρχος.

Πραγματικὰ σὲ λίγην ὥρα βρέθηνκα στὸ Δικαστικὸ μέγαρον. Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς πὺν ἡ Δημαρχία ἐγκατεστάθῃ σὲ μιὰ πτέρυγα τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ,

πὺν εἶναι πραγματικῶς ἓνα ἀπὸ τὰ τελειότερα τῆς Ἑλλάδος ὁλοκλήρου. Εὐρύτατοι διάδρομοι, θαυμάσιες αἴθουσες, ὠραιότατες κλίμακες καὶ πρὸ πάντων εὐρυχωρία παντοῦ καὶ φῶς, ἀφθονο φῶς.

Δυστυχῶς — στὸν τόπο μας τίποτε δὲν γίνεται τέλειον — οὔτε θερμανσι ἔχει, οὔτε φωτισμό!!!... Ποιὸς εἶναι ὁ αἴτιος; Δὲν ξέρουμε, οὔτε μᾶς ἐνδιαφέρει. Μία τέτοια ὅμως παράλειψις εἶναι πραγματικῶς ἐγκληματικὴ καὶ ἔπρεπε ἢ πρέπει νὰ τιμωριθῇ ὁ ὑπεύθυνος. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι προσωρινῶς ἔχουν βάλει κάτι σύρματα αἰωρούμενα στὶς αἴθουσες καὶ στοὺς διαδρόμους καὶ μὲ τὸν πρωτόγονο αὐτὸ τρόπο τοποθετήσεως, δίδουν ἡλεκτρικὸ φῶς. Γιὰ τὸ ζήτημα ὅμως τῆς θερμάνσεως τί θὰ γίνη; Ὁ ἀρχίσσον πάλι μαστοριὲς καὶ μπαλώματα καὶ νῆα ἔξοδα.... Καὶ ἔχει πάλι ὁ Θεός...

Ὁ Δήμαρχος Ἀργοστολίου κ. Κ. Γεράκης δὲν εἶναι ἄγνωστος. Παλαιὸς — ἀπὸ τοὺς πιδ παλαιούς — πολιτευτὴς πὺν μ' ὅλα του τὰ γηράματα στέκει θαλερώτατος καὶ υγιέστατος εἶναι γνωστὸς σ' ὅλο τὸ νησί ὄχι μόνον ἀπὸ τὶς πολιτικὲς του περιοδεῖες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς κυνηγετικὲς του.... Γιὰ τὸν κ. Γεράκη εἶναι καὶ ἓνας ἐρασιτέχνης κυνηγὸς κι' ἓνας θαυμασίος πεζοπόρος. Ἐχει γυρίσει ὁλόκληρον τὸ νησί σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ. Μ' ἐδέχθηκε στὸ ιδιαίτερον γραφεῖο του. Ἡ προθυμία του μᾶς ὑποχρέωσε. Ἐνα ὁλόκληρον πρωῒνὸ ἐτέθη στὴ διάθεσὴ μας καὶ ὑπὸ ἀνάκρισιν. Εἶναι τόσα πολλὰ τὰ ζητήματα τοῦ Ἀργοστολίου καὶ τόσο ἐνδιαφέροντα, τόσο ζωτικά. Ἐξ ἄλλου μερικὰ ἀπ' αὐτά, ὅπως τὸ ζήτημα τῶν κληροδοτημάτων, εἶναι γενικώτερα καὶ ἀφοροῦν κ' ἐνδιαφέρουν ὅλους.

— Γνωρίζετε βέβαια, ἀρχίζει ὁ κ. Δήμαρχος, ὅτι ἡ ὑπόθεσις πὺν τόσο συνεκίνησε τοὺς κατοίκους ὁλοκλήρου τῆς νήσου μας καὶ ἰδιαίτερον τοὺς Ἀργοστολίτας, ἡ περὶ τὴν κακὴν διαχείρισιν τοῦ κληροδοτήματος Βαλλιάνου πάλῃ μας, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπίδοσιν μηνύσεως ἐναντίον τῶν διαχειριστῶν τοῦ κληροδοτήματος τούτου. Ἡ

δη ἐνεργεῖται ἀνάκρισις καὶ κατεσχέθησαν ὅλα τὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως. Ἐπίσης σὰς εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ κληροδότημα τοῦτο τοῦ ἀειμνήστου τῆς νήσου μας εὐεργέτου, τροφοδοτεῖ τὴν γεωργικὴν Σχολήν, τὰ Νοσοκομεῖα, τὴν Ἐμποροναυτικὴν Σχολήν. Ἐνας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τοῦ κληροδοτήματος εἶναι καὶ ἡ ἀνέγερσις καὶ ἐπισκευὴ ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων.

— Εἰς ποῖον σημεῖον παραβαίνει ἡ ἐπιτροπὴ τὰς ἐντολάς τοῦ διαθέτου;

— Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοφ. Βαλλιάνου, ὅστις ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ διαθέτου συμφώνως μὲ τὰς ἐντολάς του ἦτο μέλος καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς διαχειρίσεως τοῦ κληροδοτήματος, ἀπὸ τότε, οὐδεὶς πλὴν τῶν μελῶν, ἔμαθε ἐπισήμως ποτὲ πὼς καὶ πόσα χρήματα ἐξοδεύθησαν διὰ τὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν. Συνεχῶς ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξοδεύει χρήματα καὶ ἀνεγείρει οἰκήματα καὶ μόνον οἰκήματα, χωρὶς ἔλεγχον. Ἐπίσης μία σειρά μέτρων τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς καὶ κυριώτερον ἡ μελετηθεῖσα, ἀλλὰ ματαιωθεῖσα διὰ τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ λαοῦ τῆς περιφερείας ἐκείνης κατάργησις τοῦ Γυμνασίου Κεραμῶν ἐδημοῦργησαν μίαν κατὰστασιν πολὺ ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς διαχειριστάς τοῦ Βαλλιανείου κληροδοτήματος. Ἐγὼ ὡς Δήμαρχος τῆς πόλεως ἐθεώρησα καλὸν ν' ἀποστείλω πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μίαν λεπτομερῆ καὶ ἀκριβῆ ἐκθεσιν, ὅπου δι' ἀριθμῶν καὶ ἐπισήμων ἐγγράφων, ἀπεδείκνυνον τὴν οἰκτρὰν κατὰστασιν εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθε τὸ κληροδότημα τοῦτο. Καί, καθὼς σὰς προανάφερα, μετὰ τὴν ὑποβολὴν καὶ μηνύσεως ἡ ὑπόθεσις αὕτη εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τῆς ἀνακρίσεως.

Καὶ τὸ περιοδικὸν μας νομίζει σκόπιμον νὰ μὴν ἐπεκταθῇ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, ἀφοῦ ἡ δικαιοσύνη ποὺ ἀνέλαβε εἰς χεῖρας τῆς τὸ ζήτημα, θὰ μᾶς πῇ σὲ σύντομον, ἴσως, διάστημα ποῖα εἶναι ἡ ἀλήθεια.

— Περὶ τοῦ Κοργιαλενείου κληροδο-

τήματος καὶ τῆς διαχειρίσεως του τί γνώμην ἔχετε;

— Διὰ τῆς Διαθήκης τοῦ ὁ ἀειμνήστου Μαρίνου Κοργιαλενίας, μᾶς ἀπαντᾷ ὁ κ. Γεράκης, ἄφισε 16.000 λίρες στεγλίνες διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ ἔλους Κουτάβου. «Ἐν ἡ περιπτώσει, ἔλεγεν ἡ διαθήκη, τὸ ἀνωτέρω τοῦ κληροδοτήματος τοῦτου ποσὸν τῶν 16.000 λιρῶν μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων ὑπερβῇ τὰς δαπάνας τῶν εἰρημένων ἐργωντῆς ἀποξηράνσεως, πᾶν πλεόνασμα ἡ καὶ ὀλόκληρον τὸ ποσόν, ἐὰν τοῦτο δὲν ἐξοδευθῇ καὶ δὲν χρησιμοποιηθῇ ποσῶς διὰ τὸν ὡς εἴρηται σκοπὸν, νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ἐξοδευθῇ παρὰ τοῦ ρηθέντος διαχειριστικοῦ συμβουλίου διὰ τὸν φωτισμὸν, τὴν καθαριότητα, τὴν ἐξυγίανσιν ἢ ἄλλην βελτίωσιν, ἢ ἐξωραϊσμὸν τῆς πόλεως Ἀργοστολίου». Συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωθεν διατάξεις τῆς διαθήκης τοῦ διαθέτου ἐνηργήθη πρὸς τινων ἐτῶν ἡ μερικὴ ἀποξήρανσις τῶν ἐλῶν τοῦ Κουτάβου, ἴδρουσις Βιβλιοθήκης ἐν Ἀργοστολίῳ, ἡ ἴδρουσις δύο Δημοτικῶν Σχολείων καὶ τοῦ Γυμνασίου. Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔχομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι κατὰ παράβασιν τῆς διαθήκης ἐγένετο ἀγορὰ οἰκοπέδου ἀντὶ δοχ. 1. 200.000 εἰς θέσιν ἐντελῶς ἀκατάλληλον μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ τὸ ἠθέλησεν ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ. Ἐπίσης ἐν ἄλλο ποῦ ἔχω ν' ἀναφέρω, εἶναι ἡ μεγίστη δαπάνη ποὺ ἐγένετο διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ παρθεναγωγείου. Ἐξοδεύθησαν περὶ τὰ 5—6 ἑκατομύρια δοχ. καὶ ἐκτίσθη ἓνα τεράστιον Σχολεῖον διὰ τί νομίζετε; Διὰ νὰ στεγάσῃ 30 (τριάντα) κοριτσάκια περίπου, τὰ ὁποῖα πραγματικῶς εἶναι μέσα εἰς τὸν τεράστιον ἐκεῖνον χώρον, σὰν σταγὸνα στὸν ὠκεανό.

— Εἶδαμε εἰς τὴν ἐκθεσίν σας, Κύριε Δήμαρχε, ὅτι εἶχε ἀποφασισθῇ νὰ ἰδρυθῇ διὰ τῶν χρημάτων τοῦ κληροδοτήματος Κοργιαλενία, ξενοδοχεῖον εἰς τὸ Ἀργοστόλιον. Διὰ τί δὲν ἰδρύθη;

— Διὰ Νόμον ἐπὶ Κυβερνήσεως Βενιζέλου κατορθώθη νὰ διατεθῇ ἓνα περιεσθέντα 11000 λιρῶν διὰ τὴν ἐξυγίανσιν, φωτισμὸν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας τῆς

πόλεως. Ἡ πλειοψηφία τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως ξενοδοχείου. Καὶ ἐγὼ ἤμην σύμφωνος διὰ τὴν ἰδρύσιν τοῦ ξενοδοχείου, ἐδήλωσα δὲ ὅτι ὁ Ἄγιος χορηγεῖ τὸ οἰκόπεδον ἄνευ οὐδενὸς ἀνταλλάγματος. Ἐθέσαμεν ὅμως τὸν ὅρον, ὅπως ἀποπερατωθεῖ ἡ ὑδρευσίς τῆς πόλεως διὰ τοῦ ἰδίου ποσοῦ, συνδυαζομένου καὶ τοῦ ἔργου τῆς σὺν τῷ χρόνῳ τελείας ἀποξηράνσεως τῶν ἐλῶν Κοντάβου. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐτορπίλισεν ἓν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς παρασύραν καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους. Ἐκαμαν ἄλλο καταστατικὸν τὸ ὁποῖον οὔτε ἐνεκρίθη οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ ἐγκριθῇ ὡς ἀντιβαίνων εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου. Καὶ λογῶ τῆς ἐκκρεμοῦς αὐτῆς καταστάσεως ἐδραχμοποιήθησαν αἱ λίραι καὶ τὸ ποσὸν εἶναι πλεόν κατὰ πολὺ ὀλιγώτερον τοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

—Τὶ ἀποφάσεις ἔλαβεν ὁ Ἄγιος, σχετικῶς μὲ τὴν ἀνέγερσιν ξενοδοχείου, ποὺ εἶναι ζωτικὴ ἀνάγκη διὰ τὸ Ἀργοστόλι;

—Ἀπεφασίσαμεν τὴν ἀνέγερσιν δι' ἑνὸς δανείου ξενοδοχείου ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Ἄγιον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη ἤδη ἀπὸ τοῦ 1929. Ἐταξίδευσεν εἰς Ἀθήνας καὶ διὰ τοῦ μηχανικοῦ κ. Λεῖξ ἐζήτησα πληροφορίας ἀπὸ τὸν κ. Καλκάνην. Κατόπιν μελετῶν καὶ σκέψεων, ἐθεωρήθη ὅτι κατάλληλον διὰ τὴν πόλιν μας θὰ εἶναι ἓνα ξενοδοχεῖον ὅταν κτισθῇ μὲ τοὺς ἐξῆς ὅρους: 1ον Εἰς τὸ ὑπόγειον θὰ εἶναι τὸ μαγειρεῖον, ὄφεις, ἀποθήκαι, ἀποχωρητήρια, διάδρομοι κλπ. τὸ ὅλον ἐπιφάνεια μέτρα τετρ. 190. 2ον Εἰς τὸ ἰσόγειον θὰ εὐρίσκειται μία αἰθουσα χοροῦ διαστάσεων μ. 8×15 συνεχομένη μὲ μίαν αἰθουσαν καφενεῖου ἐπίσης μ. 8×15, ἡ ὁποία εἰς ὀρισμένην περίστασιν νὰ χρησιμεύῃ ὡς μία μεγάλη αἰθουσα. Ἐπίσης εἰς τὸ ἰσόγειον θὰ εἶναι ἡ εἴσοδος τοῦ ξενοδοχείου, γῶλ, κλιμακοστάσιον, γραφεῖον, ὄφεις καὶ διάδρομοι. Σύνολον ἐπιφανείας τ. μ. 420. 3ον Εἰς τὸ ἀνώγειον 6 δωμάτια διπλὰ ἐπιφανείας 16 τ. μ. ἕκαστον, 2 λουτρά, ἀποχωρητήρια,

ὄφεις, κλιμακοστάσιον, διάδρομοι κλπ., τὸ ὅλον ἐπιφάνεια μ. τ. 420. Τὰ ὕψη θὰ εἶναι εἰς τὸ ὑπόγειον 2.50 μ. εἰς τὸ ἰσόγειον 5., ἀνώγειον 4 μέτρα. Ἡ ὅλη οἰκοδομὴ προβλέπεται ὅτι θὰ ἔχη ὄγκον 4.300 μέτρων κυβικῶν καὶ θὰ στοιχίσῃ μὲ σχετικὴν πολυτέλειαν, φωτισμόν, κεντρικὴν θέρμανσιν κ.τ.λ. περίπου 3.000.000 δρχ. Τὸ ἀνωτέρω σχέδιον δύναται νὰ τροποποιηθῇ, ἀναλόγως τῶν ὑποδείξεών μας καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν δωματίων καὶ διὰ τῆς προσθήκης καὶ δευτέρου ὀρόφου, ἀλλὰ τότε θὰ προστεθοῦν κυβικὰ μέτρα οἰκοδομῆς, ὑπολογιζόμενα περίπου πρὸς 700 δρχ. τὸ κυβικὸν μέτρον.

Πιστεύουμε ὅτι θὰ τελειώσῃ ἐπὶ τέλους αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ ὅτι μὲ κάθε τρόπο θὰ κατορθωθῇ νὰ ἰδρυθῇ ἓνα ξενοδοχεῖο τῆς προκοπῆς στὸ Ἀργοστόλι. Εἶναι χρέος ὅλων νὰ βοηθήσουν τὴν προσπάθειαν αὐτή. Ἐρωτᾶμε τὸν κ. Δήμαρχο μήπως ἔχει νὰ μᾶς πῇ τίποτε καὶ γιὰ τὸ Βέγειον ἄσυλον καὶ τὴν λειτουργίαν του.

—Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, μοῦ ἀπαντᾷ, τὸ Βέγειον φρενομομεῖον ἐκόστισεν περὶ τὰ 11.000.000 δρχ., τὰ ὁποῖα κατεβλήθησαν ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ κληροδότημα Βέγια τὸ ὁποῖον δὲν ἔφθανε διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑνὸς τόσοῦν τελειοτάτου καὶ ἀριωτάτου κτιρίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ Βαλλιάνειον κληροδότημα. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἰδρύματος τούτου ἐκλήθη εἰδικὸς μηχανικὸς ἐκ Βιέννης, ἀλλὰ ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ἔκτισεν ἄλλου καὶ ὄχι εἰς τὸ κατάλληλον μέρος ποὺ ὑπέδειξεν ὁ ἀρμόδιος μηχανικός. Καὶ μετὰ ὅμως τὴν ἀποπεράτωσίν του ἔμεινεν κλειστόν, διότι δὲν ὑπῆρχαν πόροι διὰ τὴν λειτουργίαν του. Αὐτοπροσώπως ἐπεσκέφθη τὸ παλαιὸν ἄσυλον φρενοβλαβῶν καὶ πραγματικῶς ἔφριξα πρὸ τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ ἀθλίου ἐκείνου θεάματος. Δὲν περιγράφεται ὅτι εἶδον τὰ ματια μου. Κατὰ γὰρ ἀντὶ δωματίων, βόμβου παντοῦ, ὑγρασίας, βρῶμα καὶ δυσωδίας. Δὲν ἔδυνάμην παρὰ νὰ ἀγανακτήσω δι' αὐτὴν τὴν κατάστασιν καὶ νὰ φροντίσω νὰ μεταφερθοῦν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον οἱ τρόφιμοι εἰς

τὸ νεόδμητον ἄστυον. Μὲ μυριάς ὄσας φροντίδας καὶ κόπους κατορθώθη ἐπὶ τέλους ὅχι μόνον νὰ γίνῃ ἀλλαγὴ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ διορισθῇ νέα καὶ ἐντελὴς ἀνεξάρτητος, ἀλλὰ τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. 'Ι. Μεταξᾶ, Ἀρχηγοῦ τοῦ Κόμματος Ἐλευθεροφρόνων, ἐξησφαλίσθη μία ἐτησίᾳ ἐπιχορήγησης ἐκ 500.000 δραχ. κατ' ἔτος ἀπὸ τὸ Κράτος πρὸς τὸ Βέγειον ἄστυον. Ὡς ἀντάλλαγμα ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ εἰσάγῃ ὠρισμένους ἀσθενεῖς κατ' ἔτος.

— Διὰ τὴν ὑδρευσιν τῆς πόλεως τί ἔχει γίνῃ μέχρι τοῦδε κύριε Δήμαρχε;

— Ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Βαλλιάνου ἐδόθησαν 1.800 λίρες στερίνες διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐνισχύετο τὸ ὑδραγωγεῖον Κουτάβου. Ἀντὶ δὲ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ὑδραγωγείου Κουτάβου ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως ἐσκέφθη νὰ διανοίξῃ ἀρτεσιανὰ φρέατα εἰς τὸ λεκανοπέδιον Λυκαρδοπουλάτων καὶ δι' ἀναβάσεως εἰς τὴν δεξαμενὴν τῆς Πατέρνας νὰ ὑδρεύεται ἡ πόλις. Ἀνετέθη ἡ μελέτη εἰς τὸν μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι ὑδραυλικὸν κ. Γούναρην ὁ ὁποῖος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γεωλόγου κ. Γεωργαλᾶ ἐξεπόνησαν τὴν μελέτην τῆς ὑδρεύσεως ἐκ τοῦ λεκανοπεδίου Λυκαρδοπουλάτων. Ἀντὶ ὅμως, προκειμένου περὶ τῆς διανοίξεως τῶν ἀρτεσιανῶν καὶ ἐκτελέσεως τῆς μελέτης νὰ κληθῇ ἐνταῦθα ὁ ἐκπονήσας τὴν μελέτην κ. Γούναρην ἀνέθεσαν εἰς ἓνα κοινὸν ὑδραυλικὸν καθὺπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἑνὸς μηχανικοῦ, τοῦ κ. Ἀποστολιάδου μὴ ὑδραυλικοῦ, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Ἐγένετο ἡ διάνοιξις τῶν ἀρτεσιανῶν καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ὁ ἴδιος μηχανικὸς καὶ ἡ ἰδία ἐπιτροπὴ παρέσυραν τὴν Κοργιαλένειον ἐπιτροπὴν καὶ ἐδαπάνησεν 8.000 περίπου λίρες διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐν Πατέρνα δεξαμενῆς, τοποθέτησιν τοῦ καταθλιπτικοῦ σωλήνος (ἀπὸ ἀρτεσιανῶν εἰς Πατέρναν), ἀνέγερσιν ἀντλιοστασίου καὶ ἄλλας σχετικὰς ἐργασίας. Καίτοι ὅμως ἐγὼ ὡς Δήμαρχος στηριζόμενος ἐπὶ ἐκδόσεως μηχανικοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ δὲν ἔχουν ἐκτελεσθῇ συμφώνως μὲ τὴν μελέτην Γούναρη—Γεωργαλᾶ, ταῖς παραστάσεσιν μου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Κοργιαλένειου κληροδοτήματος δὲν ἐλήφθησαν ὅπ' ὄψει. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως περὶ ἡ

νέλαβον ὡς Δήμαρχος κατὰ τὸ ἔτος 1929 ἐχρόνιζεν, ἠναγκάσθη νὰ τὸ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐβεβαιώθη ἀπὸ τὸν μηχανικὸν Δήμιον καὶ Κοινοτήτων καὶ ἀπὸ τὸν τότε Νομάρχην κ. Γεωργιάδην ὅτι αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ἐργασίαι εἶναι ἐν τάξει καὶ δὲν ἀπομένει τίποτε ἄλλο εἰμὴ μόνον ἡ ἐκ τοῦ ἀντλιοστασίου Λυκαρδοπουλάτων ἀνάβασις τοῦ ὕδατος εἰς δεξαμενὴν Πατέρνας. Ἐπροκλήρυσεν δημοπρασίαν. Δυστυχῶς ὅμως παρὰ τῆς τότε Διοικητικῆς Ἀρχῆς εὗρον τοιαύτην ἀντίδρασιν ὥστε νὰ παραμένουν ἀνεργεῖται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Τότε ἠναγκάσθη τὸ Δημ. Συμβούλιον νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς τότε Νομάρχην καλέσαν αὐτὸν ὅπως παραστῇ προσωπικῶς εἰς ἐδικὴν συνεδρίαν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καθ' ἣν συνεδρίασιν διευτρώθησαν παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων τὰ ζητήματα τῆς ὑδρεύσεως καὶ ἠναγκάσθη τότε νὰ ἐγκρίνῃ τὴν πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δι' ἧς ἐπρόκειτο ἵνα δι' ἡλεκτροκινήσεως ἡ διὰ πετρελαιομηχανῆς γίνῃ ἡ ἀνύψωσις τοῦ ὕδατος εἰς τὴν δεξαμενὴν Πατέρνας. Γενομένης ὅμως κατόπιν διακηρύξεως ἐγκριθείσης παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ διαβιβασθείσης εἰς τὴν Διοικητικὴν ἀρχήν, πᾶσα ἐνέργεια ἔμεινε νεκρά. Ὅτε ἠναγκάσθη νὰ διαμαρτυρηθῶ μετὰ τρεῖς μῆνας καὶ ἀναγκασθῇ ὁ κ. Νομάρχης νὰ διαβιβάσῃ τὸν φάκελλον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀρμόδιον πρὸς ἐγκρίσιν τῆς διακηρύξεως. Μεταβάς δὲ εἰς Ἀθήνας ἀνεῖρον ἀναφορὰν τοῦ ἰδίου Νομάρχου ἐναντίον τῆς διακηρύξεως. Τὸ Ὑπουργεῖον ὅμως τῶν Ἐσωτερικῶν ἔκρινε ὅτι εἶναι συμφέρουσα διὰ τὸν Ἕλληνα ἡ ὑδρευσις συμφώνως μὲ τὴν διακηρύξιν καὶ ὁ ὑπουργὸς τὴν ἐνέκρινε καὶ ἔλαβε χώραν κατόπιν ἡ δημοπρασία. Μὴ προσελθόντος οὐδενὸς ἄλλου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας εἰμὴ μόνον τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἑταιρίας, κατεκυρώθη ὑπὲρ αὐτῆς, μὲ ἐπωφελεστάτην τιμὴν ἀνυψώσεως τοῦ ὕδατος. Μετὰ μυριάς δυσκολίας κατορθώθη ἐπὶ τέλους νὰ διαβιβασθῇ ὁ φάκελλος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Μετὰ τὴν τότε προσωπικῶς εἰς Ἀθήνας, συνεκλήθη τὸ Συμβούλιον τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἡλεκτρικῶν Σιδηρο-

δρόμων καὶ ἄλλων μηχανικῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, παρισταμένου ἐμοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἡλεκτρ. Ἑταιρίας καθ' ἣν ἐνεκρίθη οὐ μόνον ἡ δημοπρασία τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως ὡς λίαν ἐπωφελὴς διὰ τὸν Δῆμον καὶ τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐν ταυτῷ καὶ ἡ ἐκκρεμοῦσα πρὸ ἐπταετίας σύμβασις ἡλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως. Ὑπεγράφη τὸ συμβόλαιον τῆς ὑδρεύσεως, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐργασίας καὶ τὰς δοκιμὰς ποὺ ἐπηκολούθησαν, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τὴν ὑδρευσιν τῆς πόλεως, διότι καὶ τὰ δύο ἀρτεσιανὰ φρέατα ἀπέδιδον 27 1/2 τόνους ὕδατος. Ἐσκέφθη ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ποσότης τοῦ ὕδ. δὲν εἶναι ἐπαρκὴς πρέπει νὰ κληθῇ ἐνταῦθα ὁ ἐκπονήσας τὴν μελέτην κ. Γούναρης. Ὁ ἀφικθεὶς ὑδραυλικὸς ζητήσας τὰς ἀπαραιτήτους πληροφορίας, ἔκαμε δοκιμὰς, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ μηχανικὸς ὁ ἐπιβλέπων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀρτεσιανῶν δὲν ἀφῆκεν ἐκθεσιν ἐκ τῆς ὁποίας νὰ προκύπτωσιν τὰ στρώματα τὰ ὁποία συνήντησαν μέχρι τοῦ πυθμένος, εἰς ποῖον βάθος εὐρέθη ἕκαστον στρώμα ὕδατος, ἀνάλυσιν τοῦ ὕδατος ἕκαστου ὑδροφόρου στρώματος, τὸ βάθος ἕκαστου ἀρτεσιανοῦ, εἰς ὅσον μέχρι τοῦ πυθμένος ὑπάρχουν σωλήνες καὶ ἂν οὗτοι εἰσὶν διάτρητοι καὶ ἐκ τίνος μετὰλλου καὶ τέλος τί ποσότητα ὕδατος ἀπέδωκε ἕκαστον ἀρτεσιανὸν καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ὕδατος. Ἀπέναντι τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὁ κ. Γούναρης ἐσκέφθη ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταφερθῇ ἐνταῦθα ἀεροσυμπιεστὴς καὶ δι' αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ καθορίσωμεν τὰ ἀρτεσιανὰ ἐξακριβώνοντες τὴν ἀποδιδομένην ποσότητα καὶ ἐν ταυτῷ καὶ τὴν ποιότητα. Λόγω τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ κ. Μακρῆ ὅστις εἶναι ὁ μόνος κάτοχος ἑνὸς ἀεροσυμπιεστοῦ ὑπάρχοντος ἐν Ἑλλάδι κάτορθώθη μολὶς κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον παρουσίᾳ τοῦ κ. Γούναρη καὶ τοῦ κ. Μακρῆ, νὰ γίνουν δοκιμαὶ διὰ τοῦ ἀεροσυμπιεστοῦ καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ἔχομεν ποσότητα ὕδατος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἀρτεσιανῶν δυναμένην νὰ ἐπαρκέσῃ περίπου διὰ τὴν ὑδρευσιν τῆς πόλεως. Ἀλλ' ἡ ποιότης τοῦ ὕδατος ἐντὸς τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἀρτεσιανῶν ἐπαρουσιάσθη ὅτι εἶναι ὑφάλμιρος καὶ ἀκατάλληλος πρὸς πόσιν. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Δῆμος προέβη εἰς μίαν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον δαπάνην διὰ τῶν γενομένων ὑπ'

αὐτοῦ ἀναλύσεων τῶν ἀρτεσιανῶν Λυκαρδοπουλάτων, Συσσιώτης καὶ τῶν ἄλλων πέριξ τούτων. Ἀναμένεται πλέον ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Γούναρη τί μέλλει γενέσθαι ὅπως ληφθῶν ἀποτελεσματικαὶ ἀποφάσεις περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑδρεύσεως τοῦ Ἀργοστολίου.

—Δὲν νομίζετε, Κύριε Δήμαρχε, ὅτι τὸ Ἀργοστόλι, στερεῖται ἑνὸς καλοῦ δικτύου ὑπονόμων; Ποῖαι ἐνέργειαι ἔγιναν διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου;

—Τὸ πρῶτον Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων, ἀποχωρητηρίων, ζωοστασιῶν ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἑνὸς περιπτέρου εἰς τὴν πλατεῖαν Μείτλανδ. Ὁ Μηχανικὸς ἐζήτησε ἐνίσχυσιν ἄλλου ἀρμοδίου Μηχανικοῦ. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀμέσως ἐψήφισε δρχ. 20.000 διὰ τὴν μελέτην ὅλων αὐτῶν. Αἱ μελέται ἐγένοντο, πρὸ διετίας ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ δυστυχῶς μέχρι σήμερον εὐρίσκονται ὅλα αὐτὰ ἐκκρεμῇ. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας μὲν ἡ μελέτη τῶν ὑπονόμων διότι ἔλλειπον τὰ διάφορα ὑψόμετρα τῆς πόλεως, αἱ δὲ λοιπαὶ μελέται εὐρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Νομομηχανικοῦ πρὸς ἔγκρισιν καὶ τὰς ὁποίας ἐπεξεργάζεται σήμερον ὁ Μηχανικὸς κ. Παπαστεργίου διὰ νὰ τὰς ἀποστείλῃ εἰς τὸν Δῆμον ἐγκεκριμένας. Καὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι ἡ ἀντίδρασις διὰ νὰ μὴ ἐκτελεσθῇ κανὲν ἔργον ἐπὶ Δημαρχίας Γεράκης.

—Ἄλλα ζητήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴν πόλιν σας ποῖα εἶναι;

—Νὰ τονίσετε, μᾶς λέγει ὁ κ. Δήμαρχος, τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας ἀνεγέρσεως Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ εἰς τὸ Ἀργοστόλι. Ἀκόμῃ ἔχω νὰ σᾶς πῶ ὅτι τὸ κληροδόμημα τοῦ αἰμυνήστου Χαροκόπου μένει ἐντελῶς νεκρό, ἐνῷ θὰ ἠδύνατο δι' αὐτοῦ νὰ γίνῃ ἕνα μεγάλο ἔργον ποὺ θὰ ἐστόλιζε τὴν πόλιν καὶ θὰ ἐπέφερεν ἕνα μέγα πρὸςορισμόν.

Εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Μετρώου καὶ ἄλλοις τοῖς ναοῖς τῆς πόλεως, γιὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου ποὺ μὲ τόσες δυσκολίας κτίσθηκε, γιὰ τοὺς δρόμους, γιὰ τὴν καθαριό-

τητα κ. λ. Νομίζουμε πώς οί ἐρωτήσεις ἦταν τέτοιες, ὥστε νὰ ἐξετασθῶν ὅλα τὰ ζητήματα πού ἀφοροῦν τὴν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ μας.

Τὸ Ἀργοστόλι πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ὠραιότερη ἐπαρχιακὴ πόλις τῆς Ἑλλάδος. Τὰ τεράστια ποσὰ τῶν κληροδοτημάτων πού ἄφισαν οἱ Βαλλιάνοι καὶ οἱ Κοργιαλένιοι, ὁ Βέγιας, ὁ Γερμενῆς, ὁ Χαροκόπος, μποροῦν, ὅταν διατεθοῦν ὅπως πρέπει καὶ ὅπου πρέπει νὰ δώσουν καινούργια ζωὴ στὴν πόλιν, νὰ τὴν κάνουν ζωντανή, συγχρονισμένη, γιομάτη κίνησι. Τὸ ζήτημα τῶν κληροδοτημάτων καὶ τῆς διαχειρίσεώς των, δὲν ἐξαντλεῖται μὲ τὴν σημερινὴν μας ἔρευνα. **Προσκαλοῦμε καὶ παρακαλοῦμε τὸν καθένα—ὕπεύθυνο καὶ μὴ ὑπεύθυνο—νὰ γράψῃ τὴ γνώμη του γι' αὐτὴ τὴν κατάστασι καὶ τὴ διόρθωσί της καὶ νὰ πῇ πὼς μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ καλλιτέρα λειτουργία τῶν κληροδοτημάτων.** Τὸ περιοδικό μας σὰν πιστὸς ὑπηρετῆς καὶ μαχητῆς τῶν ζωτικῶν ζητημάτων καὶ ἀναγκῶν τοῦ Κεφαλληνιακοῦ Λαοῦ—μακρὰ ἀπὸ πολιτικὰ κόμματα καὶ πολιτικὰς μερίδες—ἓνα καὶ μόνο ἐπιζητεῖ: **τὴν ἀλήθεια.** Καὶ ὅταν λάμψῃ αὐτή, τότε θὰ δυνηθοῦν καὶ ὅλοι οἱ Κεφαλλῆνες, νὰ ἴδουν καλλιτέρας ἡμέρας, θὰ εἶναι δὲ βέβαιοι ὅτι δυστυχοῦντες κάποτε ἢ ὑποφέροντες, μὲ ἐμπιστοσύνην θὰ ζητοῦν τὴν βοήθειαν τῶν Φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων βέβαιοι ὅτι θὰ τύχουν τῆς βο-

θείας ἐκείνης ἡ ὁποία, ἴσως, θὰ εἶναι ἀνωτέρα καὶ ἐκείνης πού δίδεται εἰς τοὺς πληρώνοντας εὐπόρους, διότι αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ κύριος σκοπὸς τῶν κληροδοτημάτων.

Διὰ τὰ ἄλλα ζητήματα τοῦ Ἀργοστολίου—ξενοδοχεῖον, ὕδρευσις, ὑπόνομοι κλπ.—δὲν ἡμποροῦμε παρὰ νὰ περιμένουμε τὰς ἀνεργείας τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, πού ἀνέλαβον τὴν κατασκευὴν των, εὐχόμενοι, ἐλπίζοντες καὶ πιστεύοντες, ὅτι πολὺ σύντομα θὰ ἐκτελεσθῶν τὰ ἔργα αὐτά, τὰ τόσον ἀπαραίτητα γιὰ τὸ Ἀργοστόλι. Ἡ νέα μας ἔρευνα θὰ ἠθέλαμε νὰ μᾶς εὗρισκε πρὸ τελειομένων ἢ ὑπὸ κατασκευὴν τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ μὲ νέα σχέδια διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς πόλεως εἰς χεῖρας τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν.

Μὲ αὐτὴ τὴν εὐχὴ καὶ μὲ πολλὰς εὐχαριστίες γιὰ τὴν προθυμίαν τοῦ κ. Δημάρχου, πού διέθεσε ἓνα ὀλόκληρο πρωῒνὸ γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ πληροφορίες γιὰ τὸ κάθε τι πού τὸν ἐρωτούσαμε, τὸν ἀποχαιρετοῦμε. Οἱ δρόμοι ἔξω ἔρημοι. Ὁ μεσημεριάτικος καυτὸς ἥλιος σὲ ναρκώνῃ. Ζέστη, ζέστη στ' Ἀργοστόλι. Εὐτυχῶς πού ἡ θάλασσα ἀρχίζει νὰ μᾶς στέρνῃ τὸ πρὸ λαμπρὸ δῶρο: τὸ δροσερὸ ἀεράκι τῆς ποῦρχεται βαθεῖα ἀπὸ τὸν κόρφο...

Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

Στὸ ἐρχόμενο φύλλο. Λίγα ἀκόμη γιὰ τ' Ἀργοστόλι. Στὴ Λειβαθὴ: Διαβαίνοντας τὰ μυρωμένα χωριά.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ: Τὸ Δικαστικὸ μέγαρο

ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Τὸ χέρι τοῦ Ἑγουμένου

ΑΙΟΝ. ΜΑΝΕΝΤΗ

Ἐδῶ καὶ δύο χρόνια μ' εἶχαν καλέσει ἓνα χειμωνιάτικο μεσημέρι σὲ κάποιον χωριὸ τῶν Γρεβενῶν.

Μία γυναῖκα εἶχε πάθει ἀποβολή καὶ ἡ αἱμοραγία κόντευε νὰ τὴν πεθάνῃ.

Χιόνια πολλὰ τριγύρω στὰ βουνὰ καὶ πλάϊ στὰ χωράφια. Κι' ὁ δρόμος ποῦ διάβαινε τ' αὐτοκίνητό μου ἦταν σκεπαμένος κι' αὐτὸς ἀπὸ χιόνι. Τὸ κρῦο δυνατὸ 5-6 ὑπὸ τὸ μῆδέν.

Ἔφτασα στὸ χωριὸ κι' ἔκαμα τὴ σχετικὴ ἐπέμβαση ὥστε νὰ σωθῇ ἡ γυναῖκα ἐκείνη.

Στὸ γυρισμὸ—κατὰ τὸ βραδάκι—τ' αὐτοκίνητο «κόλησε» σὲ μιὰ λακοῦβα τοῦ δρόμου. Ὁ σωφὲρ, ξαπλώθηκε, ὁ δυστυχής, πάνω στὸ χιόνι ἔβαλλε τὸ «γρίλλο» καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὸ σηκώσει. Μάταιος κόπος γιατί ἡ λακοῦβα ἦταν βαθειὰ κι' ἡ λάσπη κάτω ἀπὸ τὸ χιόνι σφιχτή. Ἔνοιωθα τὰ γόνατά μου νὰ ξυλιάζουν, τὴ μύτη μου νὰ πονῇ.

Τότες θυμήθηκα πὼς κανένα χιλιόμετρο πρὸ πέρα ἦταν ἓνα μοναστήρι ποῦ ὁ ἡγούμενός του ἦταν Κεφαλλονίτης ὅπως μοῦχανε πεῖ.

Τράβηξα πρὸς τὰ ἐκεῖ μαζεύοντας τὸ κεφάλι ὥστε νὰ σκεπάζῃ ὁ γιὰκᾶς τοῦ καλτοῦ περισσότερο μέρος. Εἶπα καὶ στὸ σωφὲρ νᾶρθῃ μαζί μου μὰ ἐκεῖνος ἐξακολουθοῦσε ν' ἀγωνίζεται με τὸ «γρίλλο» ἔχοντας ἴσως καὶ τὴν κρυφὴ ἐλπίδα νὰ περάσῃ κανένα φορτηγὸ νὰ τὸν τραβήξῃ.

Ἡ ἑξώπορτα τοῦ Μοναστηριοῦ ἦταν διάπλατη καὶ μπῆκα στὴν αὐλὴ του. Τὸ χιόνι μὲ τὸ σούρπωμα ἄρχισε νὰ ξαναπέφτῃ πυκνὸ καὶ τὸ κρῦο νὰ τσοῦζῃ περισσότερο. Δεξιά μέσα στὸ περίβολο μιὰ ἀπέριττη

παληὰ ἐκκλησοῦλα μὲ χαμηλὸ καμπαναριό... Ἀριστερὰ κάτι παληὰ σπιτάκια μισογκρεμισμένα καὶ στὸ βάθος ἓνα δίπατο σπίτι κάπως πιὸ περιποιημένο.

Ἀπὸ τὰ κεραμίδια τοῦ ἔβγαине καπνὸς πρᾶγμα ποῦ μ' ἔκαμε νὰ χαρῶ γιατί σημείωνε τὴν ὑπαρξὴ κάποιου ἀναμένου τζακιοῦ.

Χτύπησα σὲ μιὰ πόρτα κι' ἓνας καλόγηρος ἀναμαλιάρης, βρώμικος, μ' ἄνοιξε.

— Ὁ Ἑγούμενος εἶναι μέσα; τὸν ρώτησα.

— Εἷντος μ' ἀποκρίθηκε, Πέρασε... Ἀνέβηκα μιὰ ξύλινη σκάλα, βγήκα σ' ἓνα διάδρομο καὶ κατόπι μπῆκα σὲ μιὰ χαμηλοντάβανη κάμαρα ἀρκετὰ περιποιημένη. Ἐνας πελώριος παπᾶς μὲ κατὰμαυρα γένεια κάθονταν σ' ἓνα διβανίλκι στρωμένο μὲ κόκκινη φλοκάτη βελέντζα κι' ἐδιάβαζε μιὰν ἐφημερίδα τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὰ πόδια τοῦ ἄγγιζαν σχεδὸν στὸ τζάκι ὅπου κάτι πελώρια κούτσουρα ἀπὸ ξερὸ δέντρο καίγονταν ἤσυχχα σκορπώντας γλυκύτατη θαλπωρή.

Γνωριστήκαμε κι' εὐχαριστήθηκε πολὺ ποῦ ἓνας «πατριώτης» πῆγε στὸ Μοναστήρι.

Χώθηκε κοντὰ στὴ φωτιά τρέμοντας ἀπὸ τὸ κρῦο. Ἐφερε τσίπουρο, καρύδια καὶ μαύρη σταφίδα Ληξουριώτικη.

Καὶ καθὼς τὸ ἀψὺ ρακὶ θερμαίνε το κρῦο κορμί μου, ὁ ἡγούμενος μοῦ διηγήθηκε πὼς ἔφυγε ἀπὸ τὴ Κεφαλλονιά καὶ πῆγε στὴ Πόλι, στὰ Πατριαρχεῖα, στὴ Σμύρνη, στὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ πὼς κατέληξε σ'

αὐτὸ τὸ ἀπόμερο Μακεδονικὸ μοναστήρι.

Μιά συνειθισμένη δηλαδή Κεφαλωνίτικη Ὀδύσσεια ἀπὸ τὶς τόσες ποὺ γράφουν οἱ Κεφαλωνῖτες καθημερινά.

Τὸν ἔκανα γοῦστο καθὼς μιλοῦσε μὲ τὴ Κεφαλωνίτικη προφορά.

Μὲ τὴ κουβέντα καὶ τὴ θαλπωρὴ περνοῦσε εὐχάριστα ἡ ὥρα ὅταν ἄκουσα τὴ τρουμπέτιχ τοῦ αὐτοκινήτου ἀπ' ἔξω στὸ δρόμο. Ὁ ἀθεόφοβος ὁ σωφὲρ κατάφερε νὰ τὸ βγάλῃ ἀπὸ τὴ λακοῦβα.

Σηκώθηκα μὲ λύπη ἀπὸ τὸ διβανίλκι γιὰ νὰ φύγω. Μὰ ὁ ἡγούμενος ἀγρίψε.

— Γιατρὲ δὲν ντρέπεσαι... Μὰ τὸν Ἅγιο δὲν σ' ἀφίνω νὰ φύγῃς ἔτσι νησιικός. Ἐκαμὰ νὰ δικαιολογηθῶ, τοῦπα πῶς ὁ σωφὲρ περιμένει μέσα στὸ κρῦο καὶ δὲν εἶναι σωσιὸ νὰ τὸν ἀφίνω νὰ περιμένῃ, μὰ ὁ ἡγούμενος, γι' ἀπάντησιν διέταξε τὸν καλόγηρο νὰ πάῃ νὰ φέρῃ καὶ τὸ σωφὲρ.

Ἔτσι κι' ἔγινε. Τ' αὐτοκίνητο μπήκε στὴν αὐλή τοῦ μοναστηριοῦ κάτω ἀπὸ μιὰ λόντζα κι' ὁ ὁδηγός του ἦλθε χαρούμενος κοντὰ στὴ φωτιά ὅπου ἀφοῦ ζέστανε τὰ χέρια του ἄρχισε νὰ νταραβερίζεται μὲ τὸ τσίπουρο.

— Λοιπὸν πατριώτη, μοῦ λέει ὁ ἡγούμενος — ἐνῶ ὁ καλόγηρος ἔστρωνε τὸ τραπέζι — θὰ φᾶς ἀπόψε πέστροφες. Δὲν πιστεύω νὰ ξανάφαγες τέτοιο φαί.

— Ὅχι μόνο δὲν ξανάφαγα ἡγούμενε ἀλλὰ οὔτε ξέρω τί εἶναι.

— Τί λὲς γιατρὲ; Δὲν ξέρεις ἢ μὲ κογιονάρεις.

— Ψάρια ποταμίσια εἶναι εἶπε ὁ σωφὲρ μπαίνοντας στὴ κουβέντα..

Ἐκαμὰ ἓνα μορφασμὸ ἀηδίας γιὰτὶ μέχρι τότε δὲν ἔτρωγα κανένα ψάρι τοῦ γλυκοῦ νεροῦ.

— Μωρὲ μὴ χαλᾶς τὰ μουτὰ σου πατριώτη κι' ἄμα φᾶς καὶ δὲν πεῖς πῶς εἶναι τὸ καλλίτερο ψάρι ἀπ' οὔλα σου δίνω τὸ δικαίωμα νὰ μὲ φτύσης... οὔτε μπαμποῦνι, οὔτε σαρ-

γοῦδι, οὔτε τσιπούρα, οὔτε λιθρίνι, οὔτε σιναγρίδα δὲν φτάνουν τὴ πέστροφα...

— Καὶ πῶς τὶς ψαρεύεις ἡγούμενε; Μ' ἀγκίστρι;

— Ὅχι μὴν τὶς ψαρεύω μὲ κοφινέλα... Μπαστοῦνι δουλεύει καὶ σπολέτα...

Ὁ σωφὲρ δὲν κατάλαβε. Νόμιζε πῶς «μπαστοῦνι» ἐννοοῦσε ὁ ἡγούμενος τὸ ραβδί...

— Μὲ τὸ μπαστοῦνι τὰ χτυπᾶς ἡγούμενε; Καὶ πῶς τὰ πιτυχαίνεις δηλαδή;..

Ἐμεῖς λιγοθήκαμε στὰ γέλοια καὶ γιὰ νὰ μὴ τοῦ κακοφανῇ τοῦ σωφὲρ ἀναγκάστηκε νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ πῶς λέγοντας μπαστοῦνι ὁ παπᾶς ἐννοοῦσε τὸ δυναμίτη.

— Ἐπικίνδυνη δουλειὰ παπᾶ μου. Νὰ προσέχῃς πολὺ γιὰτὶ οὔτε ἓνας οὔτε δυὸ ἔκοψαν τὰ χέρια τους.. εἶπα.

— Κουνήσου ἀπὸ τὴ θέση σου χριστιανέ μου καὶ χτύπα ξύλο, μ' ἀπάντησε ὁ ἡγούμενος.

II

Περάσαν μῆνες. Κοιμώμουν ἓνα μεσημέρι τ' Αὐγούστου ὅταν ὁ μικρὸς κλητῆρας τῆς Κλινικῆς μου ἦρτε στὸ σπίτι κι' ἐφώνασε...

— Σήκω γιατρὲ γρήγορα γιὰτὶ ἔφεραν τὸν ἡγούμενο τὸν πατριώτη σου μὲ κομμένο τὸ χέρι.

Πετάχθηκα στὴ στιγμή ἀπὸ τὸ κρεβάτι κι' ἄρχισα νὰ ντύνομαι βιαστικά. Φαντάσθηκα πῶς ὁ ἡγούμενος θὰ εἶχε πάθει κανένα ἀσήμαντο χτύπημα ἢ ἐπὶ τέλους καὶ σοβαρὸ μὰ ποῦ θὰ μπορούσα νὰ τοῦ τὸ γιατρέψω. Μὰ καθὼς ἔδεν τὴ γραβάτα μου μπροστὰ στὸ καθρέφτη τὸ βλέμμα μου ἔπεσε σ' ἓνα μικρὸ ἡμερολόγιο... Ἔδειχνε 6 Αὐγούστου.

Αὐτὸ τὸ 6 Αὐγούστου μοῦ θυμισε πῶς ἦταν ἡ γιορτὴ τοῦ «Σωτήρος». Γιορτὴ δηλαδή ποῦ οἱ Κεφαλωνῖτες θέλουν ψάρι καὶ ἄμα ποῦ οἱ δυναμίτες δίνουν καὶ πέρνουν στίς ἀχτὲς καὶ στοὺς βράχους.

Μὲ ἀγωνία στὴ ψυχὴ ἔβγαλα ἀπὸ

ῥέκνη τῇ στιγμῇ τῇ «διάγνωσι» πῶς ὁ ἡγούμενος θὰ πῆγε στὸ ποτάμι γιὰ ψάρια κι' ἐχτύπησε τὸ χέρι του μὲ δυναμίτη.

Πῆγα στὴ κλινικὴ μου τρέχοντας. Ἐπάνω στὸ τραπέζι τοῦ ἱατροῦ ἦταν ξαπλωμένος ὁ ἡγούμενος σὲ κακὰ χάλια. Στὸ πρόσωπό του, στὰ γένεια του τὰ κατάρματα, αἵματα. Τὰ μάτια του πρισμένα καὶ τὸ χέρι του, ἀλοίμονο τὸ δεξί, φασκιομένο μέσα σ' ἐπιδέσμους ποῦ τὸ αἷμα τοὺς εἶχε περάσει κι' ἔσταζε..

Ὁ δυστυχισμένος ἡγούμενος ἔβγαλε ἀπὸ τοὺς πόνους κι' ἐξεφώνησε: «Πατριώτη γλύτωσέ μου τὸ χέρι μου. Ἄχ! πάει τὸ χέρι μου».

Ἐτοίμασα στὸ χειρουργεῖο βιαστικά ἐργαλεῖα κλπ. καὶ εἶπα νὰ φέρουν τὸν ἡγούμενο στὸ χειρουργικὸ τραπέζι. Τοῦ ἔλυσα τοὺς ματωμένους ἐπιδέσμους ποῦ τοῦ εἶχε βάλλει πρόχειρα ἓνας γιατρός κάποιου χωριοῦ κοντὰ στὸ μοναστήρι κι' ἀφοῦ ἐφάρμοσα ἓνα πιεστικὸ ἐπίδεσμο ψηλὰ γιὰ νὰ σταματήσω πρόσκαιρα τὸ αἷμα ἔβγαλα μπαμπάκια καὶ γάζες κι' ἐκύταξα τὸ χτυπημένο χέρι τοῦ παπᾶ...

Φρίκη! Ὁ δυναμίτης εἶχε κάμει τὸ ὀλέθριο ἔργο του ἀνεπανόρθωτα.

Τὸ χέρι εἶχε σχεδὸν λιώση ἀπὸ τὴ πηχυσκαρωτικὴ ἄρθρωσι καὶ κάτω. Δύο τρίτα δάχτυλα μὲ συντριμμένες φάλαγγες κρέμονταν ἀπὸ κατὶ πέτσες.

Ἡ ἄλλη παλάμη χωρὶς ὑπερβολὴ ἔλειπε...

Ἀναγκάστηκα νὰ ναρκώσω τὸν Παπᾶ κι' ἀφοῦ προσπάθησα διάφορες μάταιες ἀπόπειρες νὰ γλυτώσω τίποτε ἔκοψα τὸ συντριμμένο χέρι τοῦ παπᾶ κάνοντας ὅπως λέμε στὴν ἱατρικὴ ἓνα «τυπικὸ ἀκρωτηριασμό».

Ὅταν ὁ Παπᾶς ξύπνησε στὸ κρεβάτι ἀπὸ τὴ νάρκωση κατὰλαβε πῶς δὲν εἶχε πιά χέρι.

Τὸν παρηγόρησα λέγοντάς του, πῶς μπορεῖ νὰ βάλῃ ἓνα τεχνητὸ καὶ δὲν θὰ φαίνεναὶ καθόλου.

Μὰ ὁ ἡγούμενος μοῦ φώναζε στενάζοντας. «Ἄχ! γιατρε μου πῶς θὰ λειτουργάω τώρα; πῶς θὰ εὐλογάω; πῶς θὰ κοινωνάω;...

Ποτὲ σὰς βεβαιῶνῶ δὲν μὲ συγκίνησαν λόγια ἀρώστου ὅσον αὐτοὶ οἱ θρήνοι τοῦ Παπᾶ γιὰ τὸ χέρι του.

Χρόνια τώρα μέσα σὲ νοσοκομεῖα, σὲ χειρουργεῖα, γεμίζουν τ' αὐτιά μου κι' ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ κραυγὲς ἀνθρώπινου πόνου.

Μὰ σὰν τὰ λόγια τοῦ Κεφαλωνίτη ἡγούμενου τίποτε δὲν μὲ συγκίνησε.

Γύρισα στὸ χειρουργεῖο καὶ κύταξα μὲ συγκίνηση τὰ λείψανά ἀπὸ τὸ παλὸ χέρι τοῦ παπᾶ ποῦ κοίτονται σὲ μιὰ λεκάνη ἀνάμεσα σὲ γάζες, μπαμπάκια καὶ αἵματα.

Τὸ χέρι ποῦ πιά δὲν θὰ πλησίαζε τὸ μέσο δάχτυλο πρὸς τὸν ἀντίχειρα γιὰ νὰ εὐλογήσῃ τοὺς χριστιανούς!

Δάκρυα γέμησαν τὰ μάτια μου πρὸς μεγάλη ἐκπληξη τοῦ βοηθοῦ μου ὁ ὁποῖος δὲν μπορούσε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν συγκίνηση αὐτῇ.

Κοζάνη, Ἰουνίου 1934

Δ. ΜΑΝΕΝΤΗΣ

Υ. Γ. Καὶ ὁμως ὁ ἡγούμενος λειτουργεῖ καλὰ. Ἐβαλλε στὴ Θνίκη ἓνα τεχνητὸ χέρι. Εἶναι καλὰ καὶ ζῇ μιὰ χαρὰ στὸ μοναστήρι τοῦ. Μόνο ποῦ νοσταλγεῖ τοὺς δυναμίτες ὁ ἀθεόφοβος καὶ φοβᾶται μὴ μοῦ τὸν ξαναφέρουν καμιά φορά. Ὅταν τοῦ εἶπα νὰ προσέχῃ μ' ἀποκρίθηκε μὲ πονηρία: Κι' ἂν ρίξω τί; Τὸ πολὺ νὰ κοπῇ καὶ τὸ ψεύτικο!...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Διὰ τεχνικοὺς λόγους καὶ ἐνεκὸν μιᾶς μικρᾶς ἀλλαγῆς εἰς τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν, τῶν «Κεφαλληνικῶν Νέων» καθυστέρησαν τὴν ἐκδοσὶν τοῦ Ὀκτωβρίου μερικᾶς ἡμέρας. Τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ κυκλοφορήσῃ τακτικῶς, τὸ τέλος τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.

ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

Ἡ δίκη μου μετὰ τὴ Σύνοδο

Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΜΟΥ

Ἡ «Υπεράσπισίμου» πὺν ἀρχίζουμε νὰ δημοσιεύουμε σήμερα εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Λασκαράτου : «Ἡ Δίκη μου μετὰ τὴ Σύνοδο» (Ἐν Κεφαλληνίᾳ τυποῖς Προόδου, 1869). Αἰτία τῆς περιφημίας αὐτῆς δίκης ἦταν τὸ βιβλίον τοῦ Λασκαράτου «Ἀπόκρισὶς μου εἰς τὸν ἀφορισμὸν τῶν 1856». Ἀπαντῶντας σὸ νέο βιβλίον τοῦ συγγραφέα τῶν «Μυστηρίων» τῆς Κεφαλλονιάς, ἡ Σύνοδος καὶ ἡ Εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ἐκάλεσε τὸ Λασκαράτο σ' ἀνάκριση καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ σειρά ἐπεισόδια καὶ παράνομη κράτησι, τὸ Πλημμελειοδικεῖον τοῦ Ἀργοστολίου τὸν ἐπέστειλε μετὰ βούλευμά του στὸ Κακουργοδικεῖον. Κάνει ἀνακοπὴν στὸ Ἐφετεῖον Κερκύρας, μὰ ἀπορρίπτεται καὶ στέλλεται πάλι στὸ Κακουργοδικεῖον μετὰ ἐνδεκα κεφάλαια κατηγορίας. Ὑστερ' ἀπὸ καιρὸ ὁρίσθηκε ἡ Δίκη στὸ Ἀργοστόλι γιὰ τὰς 13 (25) Νοεμβρίου 1869. Ὁ ποιητὴς ἐπροσκάλεσε μετὰ τὴς ἐφημερίδες καὶ μετὰ ῥοῦματα τὴς ἀρχῆς καὶ τὸν κόσμο νὰ παραβρεθοῦν στὴ δίκη. «Ἡ αἴθουσα, λέει ὁ ἴδιος ὁ Λασκαράτος, μῶλον ὁποῦ μεγάλη καὶ εὐρύχωρη, ἦταν ὅμως στιβαγμένη ἀπὸ ἀνθρώπους». Ἡ ὁμιλία τοῦ Εἰσαγγελέως ἦταν μιὰ σειρά ἀπὸ βροσιεὶς καὶ κατηγορίαι κατὰ τοῦ συγγραφέα καὶ καθὼς ὁ ἴδιος λέει : «Εἰς τὴν ἀγορευσὴν τοῦ ὁ Κύριος Εἰσαγγελεὺς μᾶς ἐβάσταξε πολλὰς ὥρας προφέροντας κάθε τόσο δύο λέξεις καὶ κἀνοντας ἀκολουθῶς μακρίαν καὶ βαρετὴν παύσην. Εἰς ὅλο ἐκεῖνο τὸ διάστημα δὲν ἔπαυε παίζοντας μετὰ τὸ κομπολόγιον!... δείχνοντάς μας ἔτοι, ἀνατολίτην Ἑρωπαϊκὰ ἐνδυμένον». Στὸ τέλος δὲν ἄφησαν τὸν κατηγορούμενον οὔτε καὶ ν' ἀπολογηθῇ, γιὰ τὸν φοβέριζαν κάθε τόσο καὶ τὸν διάκοπιαν, καὶ γι' αὐτὸ ἀναγκάσθηκε νὰ παραιτηθῇ τῆς υπερασπίσεώς του. Ὁ Δικηγόρος ἐμίλησε πολὺ καλὰ καὶ στὸ τέλος τὸ Δικαστήριον τῶν ἐνόρκων τὸν ἀθώωσε. «Ἡ ὑπόθεσίμου ἦτον μία ἀπὸ ἐκεῖνες διὰ τὴς ὁποῖες κάθε δικαστής, πηγεῖν στὸ δικαστήριον μετὰ τὴν ἀπόφασιν κακομένην.» Αὕτη εἶναι ἡ ἱστορία τῆς δίκης τοῦ Λασκαράτου μετὰ τὴν Σύνοδο. Ἡ «Υπεράσπισίμου» εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ λαμπρότερα δείγματα τῆς πολεμικῆς τοῦ Λασκαράτου κατὰ τῶν προλήψεων καὶ τοῦ κλήρου τῆς ἐποχῆς του, πολεμικῆς πὺν εἶχε σκοπὸ τὴ διόρθωσιν μιᾶς ἀθλίας καταστάσεως. Ὁ Σοφὸς Λασκαράτος, ὁ μαχητὴς, ὁ ὑπέρροχος ἄνθρωπος καὶ ὁ μεγάλος ποιητὴς, ἔνα καὶ μόνον ζητοῦσε καὶ γιὰ ἓνα δούλεψε καὶ καταδιώχθηκε, καὶ ἐφυλακίστηκε, καὶ ἐξορίστηκε καὶ ὑπέφερε : γιὰ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ τὴν ἀλήθειαν ζητοῦσε παντοῦ καὶ πάντοτε ῥίχνοντας συνεχῶς φῶς εἰς τὰ σκοτάδια. Σημ. «Κεφ. Νέων».

Κύριοι,

Ὑποχρεωμένος νὰ συντάξω τὴν ὑπεράσπισίμου ἐπάνω εἰς τὰ Βουλεύματα τῶν Δικαστηρίων, ἐπειδὴ ἡ γνώρισις τῆς ἀρχικῆς κατηγορίας τῆς Συνόδου δὲν μοῦ ἐπετράπη, ἐπρωτίμῃσα νὰ πάρω διὰ κείμενόν μου τὸ τῆς Κερκύρας. Τὸ Κεφαλονίτικο βούλευμα, μῶλον ὅπου καὶ αὐτὸ μ' ἐνοχοποιεῖ, ἔχει ὅμως καὶ κάτι πὺν μοῦ ἀρέσει καὶ ὡς ἐχ τούτου δὲν θέλω νὰ τὸ κάμω ἀντίπαλόν μου.

1ον) Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῆς Κεφαλονιάς γνωμοδοτώντας κάμνει μιαν νοήμονα καὶ τιμίαν διάκρισιν. Διακρίνει μεταξὺ γραφτῆς ἐξυβρίσεως μετὰ σκοπόντῃς τὴν ἐξύβρισιν, καὶ συγγράμματος προσβάλλοντος τὰ

καθεστῶτα. Ἡ γραφτὴ ἐξύβρισις εἶναι ἔγκλημα προβλεμένο ἀπὸ τὸν νόμον, καὶ στέλνεται εἰς τὰ Δικαστήρια· τὰ συγγράμματα, ἅς εἶναι καὶ προσβλητικὰ διὰ τὰ καθεστῶτα, ὑποθέττονται ἔργα τῶν ἀρίστων τῆς κοινωνίας, μετὰ σκοπόντους τὴν ὠφέλειαν τῆς κοινωνίας. «Ἡ πρᾶξις, λέγει ὁ Ἀντεισαγγελεὺς Κύριος Πανᾶς, ἐμπεριέχεται εἰς σύγγραμμά· καὶ περὶ συγγραμμάτων δὲν γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεων ποινικοῦ νόμου. Ὁ Κύριος Πανᾶς, εἶδεν ὅτι διόκοντες τὰ συγγράμματα καὶ τοὺς συγγραφεῖς, κάμνομεν ἔργον μεσαιωνικὸν καὶ ἀτιμωσιμὸν διὰ τὴν κοινωνίαν, καὶ δειχνομάσθε ἀνάξιοι τῆς γεωγραφικῆς θέσεως σιμὰ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ, ΚΑΜΝΟΜΕΝ ἔργον μεσαιωνικὸν καὶ ἀτιμωσιμὸν διὰ τὴν κοινωνίαν, καὶ δειχνομάσθε ἀνάξιοι τῆς γεωγραφικῆς θέσεως σιμὰ

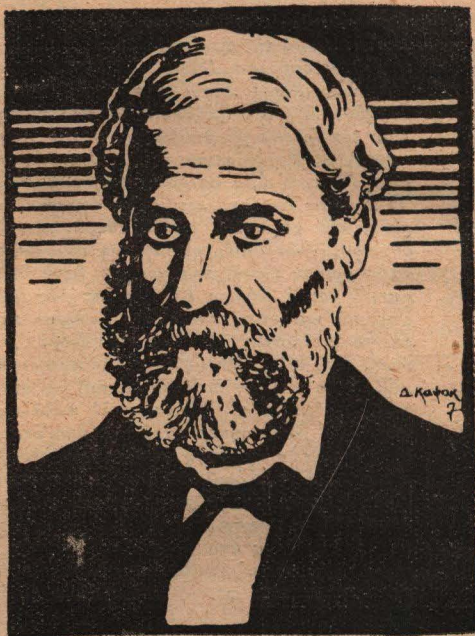

στην εξευγενισμένην Εύρώπην.

2ον) Ἡ σύνταξι ἐκείνου τοῦ Βουλευματος με ἄφισε πάντα σὲ ἀμφιβολία διὰ τὸν πραγματικὸν σκοπὸν τοῦ Συμβουλίου. Ἡ φωτογραφικὴς ἀγαντίρρητες φρικῶδεις ἀλήθειες τῆς «Ἀπόκρισῆς μου» αὐτολεξεῖ ἐπανειλημμένες εἰς τὸ Βούλευμάτους, καὶ σχεδὸν συνιστώσες τὸ Βούλευμα, δὲν ἤθελ' ἔχουν διὰ σκοπόντους τὴν θεάτρισην τῶν παπᾶδων καὶ τῶν προλήψεων περσότερο παρὰ τὴν κατηγορίαν μου; Δὲν δυσκολεύομαι νὰ πιστέψω τοῦτο, σκεφτόμενος ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ ἔκαμαν τὸ Βούλευμα, ἀνήκοντες εἰς τὴν τάξην τῶν ὑποθεμένων νοημόνων, ὑποθέτονται νὰ ἦναι νοήμονες ἀκολούθως τὲς ἀνοησίες διὰ τὲς ὁποῖες κατηγοροῦμαι, πρέπει νὰν τὲς θεωροῦν ὡς ἀνοησίες.

Ἐνταυτῷ, ἂν τῷ ὄντι εἶναι νοήμονες, πρέπει νὰ ἦναι δι' αὐτοὺς εὐχάριστο νὰ με ἰδοῦν πιασμένον με τὲς ἀνοησίες ἐκεῖνες, ἢ ὁποῖες ἐνδομύχως θὰ τοὺς δυσαρεστούνε. Ἡ δεισηδαιμονίες τοῦ ὅχλου εἶν' ἐντροπὲς καὶ ὑπόδια διὰ τοὺς νοήμονας καὶ καθέναν ἐπιθυμεῖ νὰ τὲς ἰδῇ χτυπημένες. Ἐκεῖνοι οἱ ἴδιοι ποὺ διὰ τὸ κακῶς ἐννοημένο συμφέροντος, ἢ ἀπὸ δειλιάτους, τὲς συμμερίζονται καὶ τὲς κολακεύουνε, ἐκεῖνοι οἱ ἴδιοι τὲς συχένονται καὶ χαίροντας μέσάτους ὅταν τὲς βλέπουνε χτυπημένες ἀπὸ ἄλλο χέρι (*). Περιπλέον, τὸ νὰ φαίνεται ὅτι με διώκουν, ἐνῷ πραγματικῶς με βάνουνε νὰ πιασθῶ με τὲς πρόληψεις, εἶναι ἐνταυτῷ καὶ συστατικὸ γιὰ δαύτους κοντὰ στὸν ὅχλο, ὅστις θὰ νομίζῃ τώρα νὰ βλέπῃ σ' ἐδαύτους *τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς θρησκείας!* Ἔτσι κάνουνε τὴ δουλειάτους διπλὰ καλῇ, ἐπειδὴ, ἀποχτοῦν τὴν ἀγάπην τοῦ ὅχλου περνόντες γιὰ ὑπερασπιστὰς τῶν προλήψεώντου, κ' ἐνταυτῷ στέ-

νουν τὲς πρόληψεις ἐκεῖνες σημάδι σ' ἐμέ, ποὺ ἐγὼ τὲς χτυπάω μ' ἐπιτυχίαν. Τὸ νὰ ξαναφωνάζουν κ' ἐκεῖνοι στὸ Βούλευμάτους ὅσα μου τοὺς ἐφάνηκανε καταστρεπτικώτερα γιὰ τὲς πρόληψεις, μοὶ στερεώνει τοῦτημου τὴν πεποίθησιν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

Τῶν Ἐφετῶν ἐξεναντίας τὸ βούλευμα φαίνεται γραμμένο με ἀληθινὴ δυσμένεια διὰ ἐμέ. Τὰ ἐδάφια τὰ ἀφορόντα τὴν ἐν γένει κατηγορίαν φέρνουν ἀπάνου σὲ συνοδικὰ, διαταγμένα ἐναντίον εἰς τὰς Ἀποστολικὰς διατάξεις, καὶ διαδομένα, ἀπὸ μὲν τοὺς ἀπλοὺς κληρικοὺς ἐν ἀγνοίᾳ, ἀπὸ δὲ τοὺς νοήμονας ἐν κακῇ τῇ πίστει. Ἐν κακῇ τῇ πίστει, ἐπειδὴ ἰδοὺ ποὺ θέλοντες νὰ δόσουνε αὐθεντίαν στὲς καταχρηστικὰς τοὺς τοῦτες παράδοξας, ἐμχανευθήκανε νὰ παυκίσουνε νὰν τὲς ἀφομοιώσουνε με τὲς Ἀποστολικὰς, γνωρίζοντες ὅτι ὡς ἀπλὲς ἐδικέτους δὲν ἴσχυον, καὶ ἔτσι, ὑπὸ τὸ κύρος ἐκείνων, νὰ ὑπορέσουνε νὰν τὲς

(*) «Ὅλα ὅσα λέει ὁ Λασκαράτος εἶναι ἀξιόλογα» ἔλεγε κάποιος Ἐπιτῆσιος εἰς τὴν Λαϊκὴν Στραγγφορδ, καὶ ἐγὼ εὐχαρίστησιν νὰ λέγονται. Μὰ δὲν ἤθελε τὰ πῶ ἐγώ».

ἐπιβάλουνε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Μία τέτοια ὀψίγονος ἀφομοίωση δὲν ἡμποροῦσε βέβαια νὰ γίνη χωρὶς κιβδήλωση τῶν γραφῶν, καὶ χωρὶς ἀγυρτεῖαν· ἀλλὰ ἡ ἀγυρτεία ἐστάθη πάντοτε ἡ συνηθισμένη ἡμιδουλοσύνη τῶν παπὰδων ὅλων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ κιβδήλωση ἓνα ἀπὸ τὰ μέσα τους.

Εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην ὁ Ἀπόστολος Παῦλος παρακινεῖ τοὺς πιστοὺς νὰ στέκουν εἰς τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας ἐλάβανε ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὁ Ἀπόστολος καθαρά λέγει «ἄρα οὖν ἀδελφοί στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.» Εἶναι ἀπουκάτου σὲ τούτην τὴν ἀποστολικὴν παραγγελίαν ὅπου πλαστογραφικῶς —πὼς οἱ ἀνελικρινεῖς διόχτεσμου ζητοῦνε νὰ ὑπάρχουνε καὶ τὲς ἐδικέτους ὑστερόγονες παράδοσες. Ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἰδήμων βέβαια τῆς ἱστορίας τῶν παλαιοτέρων καταχρήσεων τοῦ καιροῦτου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθη τὴν τάσιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος στὴν κατάχρησιν, προβλέποντας ἀκολούθως καὶ ἄλλες ὑστερνότερες ἀντευσταγγελικὰς παραδόσεις (καὶ πραγματικῶς ἰδοὺ ἡ σημερινέσ μας) τὲς ἀναθεμάτισεν ἐπανειλημμένως, λέγοντας πάλιν. «Καὶ ἂν ἡμεῖς ἡ Ἀγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.» Ἀλλ' οἱ διόχτεσμου ἀνελικρινῶς καὶ δολῶς ἐσιωπήσανε τὸ ὕστερο τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀρνεῖται ἐξουσίαν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἀγγέλους νὰ πλάσουν νεώτερες ἄλλες παραδόσεις !...Καὶ στανικῶς ὅλων τούτων, οἱ ἀνελικρινεῖς διόχτεσμου ἐσχεδιάσανε, μὲ μᾶλλον ἡλιθίαν πονηρίαν, νὰ ὠφελήθουν ἀπὸ τὸν καταδικάζον αὐτοὺς προειρημένον ἐδάφιον, διὰ νὰ αὐθεντοποιήσουν τὰς ὑποβολημαίας, καὶ ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον ἀναθεματισθείσας παραδόσεις τῶν Ι καὶ μοῦ κατη-

γοροῦν τώρα ὅτι ἐκφράζω ἀρχάς, δόξας καὶ φρονήματα, ἀντιβαίνοντα εἰς τὰς ἀποστολικὰς καὶ *συνοδικὰς* παραδόσεις τῶν Ι...

Θεμένη ὅθεν ἡ δυσμένεια καὶ ἡ κακὴ πίστις τῶν κατηγόρων μου στὴν ἀρχὴ τῆς κατηγορίας των, ἃς ἰδοῦμε καὶ περαιτέρω,

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Ἀφοῦ εἰς τὰ ἐδάφια τὰ ἀποβλέποντα τὴν ἐν γένει κατηγορίαν μᾶς εἶπαν οἱ ἄνθρωποι τοῦτοι ὅτι «αἱ παραδόσεις των διεικτέσαντες πρὸς βελτίωσιν τῶν ἡθῶν καὶ πρὸς εὐρέπειαν τῆς Ἐκκλησίας,» θέλει προσμένετε ν' ἀκοῦστε τοῦλάχιστον παραδόσεις σχετικὰς μὲ τὰ ἥθη καὶ μὲ τὴν εὐπρέπειαν τῆς Ἐκκλησίας. Παραδόσεις π. χ. ἐναντίον εἰς τὴν ψευδομαρτυρίαν καὶ ψευδορκίαν ποῦ εἶναι ἡ μάλιστα τῆς δικανικῆς μας δικαιοσύνης· παραδόσεις εἰς τὴν ψευδοεὐλάβειαν τὴν ὑποκρισίαν ὅπου εἶναι ἡ λέπρα τῆς ἐκκλησίας μας· παραδόσεις ἐναντίον εἰς τὸν ἐγωϊσμόν καὶ ἀφιλοκαλίαν, ὅπου εἶναι τὸ χτικίον τῆς πολιτείας μας· ἐναντίον εἰς τὴν ἐξαρπαγὴν ἀσωτίαν, καὶ πλεονεξίαν· ἐναντίον εἰς τὴν ἀδικίαν παντὸς εἶδους, καὶ εἰς ὅλα ὅσα ἔβρισκουμε κατηγορημένα στὸ εὐαγγέλιον... Ὁχι, Κύριοι, τίποτε ἀπὸ τοῦτα. Τὲς σαρκοσταὲς μᾶς παρουσιάζουν σάν πρώτη παράδοσιν, καὶ μᾶς τὲς παρουσιάζουν ὡς φαίνεται, πρὸς βελτίωσιν τῶν ἡθῶν, πρὸς εὐπρέπειαν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μοῦ κατηγοροῦν πικρῶς ὅτι τὰς χλεβάζω !... Ἰδοῦ,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1ον

«Ὁ Λασκαράτος ὁμολογῶν καὶ ἐπαναλαμβάνων τὰ χλεβάσματά του διὰ τὰς Ἀγίας Τεσσαρακοστας, ἀποκαλεῖ τὴν κατὰ τὰς νηστευσίμους ἡμέρας ἀποχὴν ἀπὸ τινων βρωμάτων, τροπὴν τῆς θρησκείας εἰς ἀπλοὺν ἡμερολογίον τῆς κοιλίας· καὶ τὰ περὶ τεσσαράκοστων διατεταγμένα ἡθη χαρακτηρίζει ὡς γαστρονομικὰ ἐφευρέματα, γενόμενα ὅπως χτηνοποίηθῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος λατρεύων μὲ τὴν κοιλιάν του.»

Μὰ λοιπὸν μὲ τὴν ἀλήθειαν πι-

στεύουνε πῶς ἡ ἀλλαξοαγίες βελτιώ-
νουν τὰ ἥθη καὶ εὐπρεπίζουνε τὴν
Ἐκκλησίαν; ἡ θέλουνε νὰ ἔξακο-
λουθοῦνε νὰ παίζουνε μὲ τὴ μωρία
τῶν ἀπλουστερῶν τῆς κοινωνίας μας.
Κι' ἐμεῖς, θὰ παραδεχτοῦμε πῶς
εἶν' πλανεμένοι, ἢ θὰ ἰδοῦμε μάλ-
λον πῶς εἶναι πλάνοι οἱ ἄνθρωποι
τοῦτοι; (*) Πράσες, σκόρδα, ραπανά-
κια, σουπιές, καβοῦροι... ἄντιτα γιὰ
κρέατα, τυριά, πρέντσες, διαούρτια.
Ἰδοὺ φαγιά, ἰδοὺ ξερέξια καὶ λυ-
χουδιές πού εἰπομένα λογιολογίστη-
κα γιὰ νὰ καλύπτεται ὅπως οὖν ἡ
ῦλη, εἰπομένα βρώματα, χάνουν
τὴ βρόματους καὶ γέγονται θρη-
σκεία γιὰ βρομανθρώπους!... Ἰδοὺ
ἡ σαρακοστή! Ἰδοὺ τὰ πράγματα
πού καταβιάζεται κανεὶς νὰ μελε-
τᾷ σὲ σοβαρὴν ὁμιλίαν, καὶ πού ὁ-
μῶς ἀπὸ αὐτὰ οἱ ἄνθρωποι τοῦτοι
προσμένουνε τὴν βελτίωση τῶν ἡ-
θῶν τους καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῆς
ἐκκλησίας τους! Ὅποιος ὁ βαθμὸς
τῆς ἀποχτηνόμεως τῶν ἀνθρώπων
τούτων, οἱ ὅποιοι προσμένουνε τὴν
βελτίωση τῶν ἡθῶν τους καὶ τὴν

εὐπρέπειαν τῆς ἐκκλησίας τους
ἀπὸ τὲς ὕλες ὁποῦ βάνουνε στὴν
κοιλιά τους!...

Καὶ πάλε εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι
ἐν καλῇ πίστει πού οἱ ἄνθρωποι
τοῦτοι λέν' τέτοια πράγματα;.. Εἶναι
δυνατόν διὰ ὅσον ἀνοήτους τοὺς
ὑποθέτουμε, νὰ πιστέψουμε πῶς πι-
στεύουν μὲ τὰ σωστά τους ὅτι τὰ
φαγητὰ πού βάνουνε στὴν κοιλιά
τους ὑποδοῦν νὰν τοὺς βελτιώ-
σουν τὰ ἥθη τους, ἢ νὰ βοηθήσουν
εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῆς Ἐκκλησίας
τους; Καὶ δὲν πρέπει μᾶλλον νὰ
ἰδοῦμε σ' αὐτοὺς ἄνθρώπους πλά-
νους, μεταχειριζομένους τὴν θρη-
σκείαν ὡς ὄργανον πρὸς χτηνοποι-
ήσιν τῶν λαῶν, διὰ νὰ ἡμποροῦν νὰ
ἔχουν ἀπὸ τοὺς λαοὺς χτηνοποιημέ-
νους τὲς ὠφέλειες ὁποῦ ἔχουν καὶ
ἀπὸ τὰ ἄλλα χτήνη; Καὶ ἂν ἔτσι,
μὰ δὲν ἐντρέπονται τοῦλάχιστον νὰ
βάνουνε σὲ χαρτί τέτοια πρόμματα;

Ναί, Κύριοι, — Ἐγὼ τὲς μυχτη-
ρίζω τὲς σαρακοστές, τὲς ὁποῖες
αὐτοὶ δὲν ἐντρέπονται νὰ ὀνομά-
ζουν *ἀγίας*. Μυχτηρίζω τὸ ὄντως ἐ-
κεῖνο ἡμερολόγιο τῆς κοιλιᾶς, καὶ
τὰ περὶ ἀλλαξοφαγιῶν γαστρονο-
μικὰ ἐφευρέματα, ἐπινοημένα ὅπως
χτηνοποιεῖται τὸ ἀνθρώπινον γένος
λατρεύον μὲ τὴν κοιλιά του. Τ' ἀπομυ-
χτηρίζω ὅλα τοῦτα τὰ συχαντερά
μασίσματα πού σέπονται στὴν κοι-
λιά, καὶ περνοῦνε κάτωθε. Τ' ἀπο-
μυχτηρίζω, ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς πρω-
τῆτερ' ἀπὸ ἐμὲ κ' Ἐκεῖνος τ' ἀπο-
μυχτήρισε μὲ τὸν ἴδιον τρόπο, φω-
νάζοντας ὅτι, «πᾶν τὸ εἰσπορευόμε-
νον εἰς τὸ στόμα, τὴν κοιλίαν χωρεῖ
καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλεται».

Στὸ ἐρχόμενο φύλλο. Ἡ ἀπολο-
γία τοῦ Λασκαράτου στὸ δεύτε-
ρο καὶ τρίτο κεφάλαιο τῆς κατη-
γορίας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

(*) Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐχρειάσθη νὰ
μ' ἐρώτησιν ποίους ἐννοοῦσα δι' ἀντιδι-
κούς μου. Ὁ Κύριος Πρόεδρος δὲν εἶχε ἄ-
δικο, ἐπειδὴ ἐγὼ ὁ ἴδιος δυσκολεύομαι νὰ
διακρίνω τοὺς ἀντιδίκους μου.

Τὸ δυσδιάκριτον, διὰ νὰ εἰπῶ ἔτσι,
τῶν ἀντιδίκων μου τὸ φέρνει φυσικῶς τῷ
λόγῳ ἡ φύση ἡ ἴδια τῆς ὑποθέσεως. Ἐγὼ
δὲν ἔχω ἀντιδίκους πρὸς ὅσους, ἀλλ'
ἀντιδίκους ἰδέας· ἐνῶ οἱ προσωπικοὶ
ἀρχικοὶ μου κατήγοροι κρύπτονται οἱ Εἰ-
σαγγελεῖς καὶ οἱ Δικασταὶ Δοτῆρες τῶν
Βουλευμάτων ἄγνωστοι εἰς ἐμέ· ὡς ἀκόμη
ἄγνωστος εἰς ἐμέ ὁ μέγας σωρὸς τῶν χυ-
δαίων καὶ τῶν χυδαιοφρόνων, ἐχόντων ἰ-
δέας ἀντιθέτους μὲ τὰς ἰδικάς μου· καὶ πού
ἐμπρὸς εἰς τὸ μέγα Δικαστήριον τῶν ἰδεῶν
εἰς τὸ ὅποιον ἐγὼ ἐν πνεύματι εὐρίσκομαι
ὅλοι τοῦτοι εἶναι ἀντίπαλοί μου· καὶ διευ-
θινομαι πότε εἰς τοὺς μὲν, πότε εἰς τοὺς
δέ, καὶ πότε εἰς ὁλοὺς ἀδιάκριτα.

ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΙΒΑΘΩ

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ

ΤΟΥ Π. ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

... Πάνε κοντά 33 χρόνια από τότε που ὁ εὐεργέτης τῆς νήσου μας ἀείμνηστος Π. Βαλλιᾶνος ἄφησε τὸν κόσμον.

Κάθε Ἕλλην καὶ περισσότερο κάθε Κεφαλὴν εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ θαυμάζη τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, ὁ ὁποῖος διέθεσε τὰ 80 ο/ο τῆς περιουσίας του, γιὰ τὸ καλὸ ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδας, τῆς Κεφαλωνιάς! Τόση ἦταν ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴν πατρίδα του καὶ πρὸς τοὺς συμπατριῶτες του!

Κι' ἀλήθεια ἀγαποῦσε πράγματι τὴν πατρίδα του καὶ τοὺς συμπατριῶτες του. Αὐτὸ τὸ ἀπέδειξε ἡ διαθήκη του.

Ἀλλὰ θεωρῶ σκόπιμον νὰ γράψω καὶ δυὸ λόγια σχετικὰ μὲ τὸν πολυτάραχον βίον τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Κεφαλῆνος, τοῦ Π. Βαλλιᾶνου.

Αὐτὸς κατάγεται ἀπ' τὴν ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν τῶν Βαλλιᾶνων, ποὺ ἀπὸ 500 καὶ πλέον χρόνια—σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι—κατώκησε στὶς Κεραμίδες ἀφοῦ ἦλθαν ἀπ' τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Γεννήθηκε τὸ 1819 εἰς τὶς Κεραμίδες ἀπ' τὸν Ἀθανάσιον Βαλλιᾶνον καὶ τὴν Κερασιά. Ἀνατράφηκε μὲ μεγάλη ἐπιμέλεια κι' ἀπὸ μικρὸς εἶχε ἐπιχειρηματικώτατον πνεῦμα.

Ἀνδρωθεὶς δὲ ἐξελίχτηκε σὲ μιὰ μεγάλην ἐμπορικὴν φυσιογνωμίαν.

Χρημάτισε μεγαλέμπορος εἰς Ρωσίαν, Ἀγγλίαν καὶ Αἴγυπτον, ὅπου μὲ χίλιους κινδύνους κατόρθωσε καὶ ἐν καιρῷ πολέμου νὰ χειρίζεται τὴν μεγάλην ἐμπορικὴν ἐπιχείρησίν του. Ἡ περιουσία του κατὰ ἐγκύρους ὑπολογισμοὺς ἀνερχόταν στὶς 750 χιλιάδες λίρες στερολίνες. Ποσὸν δι' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν μυθώδες.

Ὅλη του ἡ ζωὴ ἦταν μιὰ σειρά ἀπὸ εὐεργεσίες καὶ ἀγαθοεργίας, τὶς ὁποῖες καὶ μετὰ θάνατόν δὲν ἠθέλησε νὰ διακόψῃ.

Ἡ διαθήκη του τὸ ἀπέδειξε φανερά! Ὅταν ἔφθασε ἡ ἱερὴ ἐκείνη στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται στὴν ἀνάγκη νὰ τακτοποιήσῃ τὴν περιουσίαν του πρὶν ἢ τὴν ἐγκαταλείψει, ὁ Βαλλιᾶνος μας συγκέντρωσε ὅλα του τὰ φιλεύσπλαχνα αἰσθήματα στὴν σύνθεσι τῆς διαθήκης του.

Πρῶτα τακτοποίησε τὰ χρήματα γιὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν φιланθρωπικῶν του αἰσθημάτων κι' ἔπειτα φρόντισε γιὰ τοὺς συγγενεῖς του, γιὰ τοὺς ὁποῖους διέθεσε ἓνα πολὺ μικρὸν μερίδιον.

Ὅταν μετὰ τὸ κεκανονισμένον χρονικὸν διάστημα κατόπιν τοῦ θανάτου του ποὺ ἔλαβε χώραν τὸ 1902, ἀνοίχτηκε ἡ διαθήκη του εἰς Λονδίνον ὅλοι ἔμειναν κατάπληκτοι πρὸ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων τοῦ διαθέτου.

Τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῶν 500 χιλ. λιρῶν διετίθετο γιὰ σκοποὺς φιλανθρωπικοὺς. Δηλ. ὁλόκληρα 300 ἑκατ. δραχμαί!

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ πρὶν πεθάνει εἶχε διαθέσῃ ἓνα ἀρκετὰ μεγάλο ποσὸ γιὰ τὴν ἰδρυσι τῆς ἐν Ἀθῆναις ὁμωνύμου βιβλιοθήκης καὶ γενικῶς κάθε φιλανθρωπικὸν ἔργον τὸν εἶχε συνδρομητὴν.

Μέχρι ἐδῶ ἐξέθεσα σχετικὰ μὲ τὸν κληροδοτὴν. Τώρα κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ μάθουν οἱ ἀναγνώσται μου τὰ σχετικὰ μὲ τὴν διαχείρησιν τοῦ κληροδοτήματος, τὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν καὶ ἐν γένει τι ἐπηκολούθησε μετὰ τὴν κληροδοσίαν δηλ. τὰ ζητήματα ποὺ ἀνεφύησαν ἐκ τῶν ὑστέρων.

Λοιπὸν τὸ 1902, ἔτος δηλ. τοῦ θανάτου τοῦ εὐεργέτου μας, εἰς Λονδίνον ζοῦσαν 4 ἀνεψιοὶ του, στοὺς ὁποῖους διὰ τῆς διαθήκης ἀνέθεσε τὴν κηδεμονίαν τῆς διαθήκης. Οἱ «4» αὐτοὶ ἀνεψιοὶ του, ποὺ ὠνομάσθησαν «ἐκτελεσταί» ἦσαν: 1) Ὁ Ἀλκιβιάδης Βαλλιᾶνος, 2) ὁ Ἀθανασάκης Βαλλιᾶνος, 3) Μαρῖνος Βαλλιᾶνος καὶ 4) Μιχαὴλ Βαλλιᾶνος.

Πράγματι αὐτοὶ ἀφοῦ ἀνέλαβαν τὰ καθήκοντά τοὺς ἀρχίσαν νὰ ἐκτελοῦν τὰς ἐντολὰς τῆς διαθήκης. Ἰδρυσαν δηλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

διάφορα φιλανθρωπικά καταστήματα.

Ἄλλ' οἱ 4 ἐκτελεσθαὶ δὲν ἔμειναν ἐνωμένοι γιὰ πολὺ. Ὑστερὰ ἀπὸ λίγα χρόνια διὰ διαφόρους λόγους ἀπεχώρησε ὁ Μιχαὴλ Βαλλιᾶνος καὶ ἔμειναν οἱ 3 ἄλλοι μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἑτέρου ἐκτελεστοῦ.

Τότε οἱ ἐναπομείναντες δύο μεταξὺ τους ἔκαμαν εἰς Λονδίνον μίαν δίκην, μὲ τὴν ὁποίαν κατώρθωσαν νὰ διωρίσουν τὴν εἰς Ἀργοστολίον ἐδρεύουσαν **ὑποεπιτροπή**, (Κεντρικὴ Διαχειρηστικὴ Ἐπιτροπή, ὁποῖαν ὅλα τὰ Ἐκτελεστικά δικαιώματα τῶν 4 ἐκτελεστῶν μεταβιβάστηκαν σ' αὐτήν!

Μόνον ἓνας τυπικὸς Κρατικὸς ἔλεγχος ὑπάρχει.

Τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀγγλικοῦ δικαστηρίου, ἐπεκύρωσε διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος ἡ ἐπὶ Γεωργίου τοῦ Α'. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Τώρα ἡ διαθήκη λέει ῥητῶς ὅτι: Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μέλος ἄρρεν φέρον τὸ ὄνομα Βαλλιᾶνος.

Κι' αὐτὸ ὅσο ζοῦσε ὁ ἀδελφὸς τοῦ παραιτηθέντος ἐκτελεστοῦ Μιχαὴλ Βαλλιᾶνου, Χριστόφορος Βαλλιᾶνος γινόταν. Ὅταν ὅμως τὸ 1925 πέθανε, ἡ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ πρόσωπα μὴ ἔχοντα καμμίαν σχέσιν ὅχι μόνον μὲ τὴν οἰκογένειαν τοῦ κληροδότου, ἀλλ' οὔτε τοῦλάχιστον ἀπ' τὸ χωρίον τοῦ κληροδότου.

Κι' ἀπὸ τότε ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει «ὡς ἰδίαν περιουσίαν» τὰ χρήματα τοῦ λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας.

Τὰ κάνει ὅ,τι θέλει! Δὲν λογαριάζει κανένα! Διαχειρίζεται αὐτοβούλως ἐτησίως περὶ τὰ 35 ἑκατομ. δραχμᾶς.

Ἰδρύνθηκε Νοσοκομεῖο. Καὶ δὲν μπορεῖ ἓνας τελείως ἄπορος νὰ πάῃ νὰ νοσηλευθῇ χωρὶς 12 δρχ. ἡμερησίως καὶ λογαριάζεται ὡς «ἀπλήρωτος». Ὅποιος ἰδεῖ ἀπ' ἔξω τὸ θανατοῖσιον κτίριον σκέπτεται—καὶ πολὺ σωστά—ὅτι οὔτε στὴν Ἀθῆνα δὲν ὑπάρχει τέτοιο νοσοκομεῖο. Ὅταν ὅμως μπεῖ μέσα καὶ παρακολουθῇ λίγο τὰ πράγματα, τότε φεύγει μὲ πολὺ κακὲς ἐντυπώσεις.

Αὐτὴ τὴν ἀντίληψιν ἔχει κάθε Κεφαλλήν. Τὸ ἴδιο γιὰ τὸ Γηροκομεῖον! Γιὰ τὸ Φθισιατρεῖο! Κτίρια μόνον!...

Ἰδρύνει Γυμνάσιον στὶς Κεραμιές καὶ τὸ ἔχει μετὰ τρία συνεχῆ χρόνια λειτουργίας ὑπὸ κατάργησιν. Ἀνεγείρει διαρκῶς κτίρια, ποὺ πολλὰ εἶναι μεγαλοπρεπέστατα, χωρὶς νὰ πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσουν ἀμέσους καὶ μεγάλας ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Τὰ Δικαστήρια, ἡ Ἐμπορικὴ Σχολή, πτέρυγες Νοσοκομείου κλ. Ὅλα εἶναι ἀτελῶς φτιασμένα, ἢ σὲ ἀκατάλληλες θέσεις, ἢ κλειστά, ἢ κακῶς λειτουργοῦντα. Αὐτὰ κάνει ἡ διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀργοστολίου. Ἡ σπατάλη τοῦ χρήματος ποὺ ἀνήκει στοὺς Κεφαλλήνας καὶ μόνον εἶναι φανερὴ.

Γιὰ τὸ Γυμνάσιον Κεραμιῶν ξοδεύτηκαν ἑπτὰ ὀλόκληρα ἑκατομμύρια καὶ ὕστερὰ ἀπὸ τριετὴ λειτουργίαν ἐκρίθη κατάργητέον!... Ἀλλὰ οἱ κ. κ. διαχειρίζονται λογάριασαν χωρὶς τὸν ξενοδόχο καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι ξενοδόχος ἦταν ὁ λαὸς τῆς Λειβαθῶς, ὁ ἀστικὸς ἐκεῖνος λαὸς, γιὰ τὸν ὁποῖο τὸ **Γυμνάσιον εἶναι ἀπαραίτητον**.

Διαμαρτυρήθηκε, φώναξε. Προκάλεσε ἔλεγχον οἰκονομικὸν στὰ βιβλία τῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ σ' αὐτὴ τὴν κρίσιμη στιγμή φάνηκε ἓνας νέος μαχητής, ἓνα νέον μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ διαθέτου, ὁ διαπρεπὴς Ὑψηλῆς τῆς Ἱατρικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν συμπολίτης κ. Μ. Βαλλιᾶνος. Πάλαψε ἐναντίον τῆς Ἐπιτροπῆς στὴν ὁποῖαν ἔφερε πολλὰ ἐμπόδια, καὶ ἐξόδευσε πολλὰ χρήματα μέχρις ὅτου κατορθώσῃ τὴν προσωρινὴν μὲν λειτουργίαν τοῦ Γυμνασίου, ἀλλὰ μὲ ἐλπίδες γιὰ μιὰ μέλλουσα καλὴν λειτουργίαν του, πρᾶγμα βεβαίωτατον διὰ τοὺς γνωρίζοντας πρόσωπα καὶ πράγματα.

Ὡς φυσικὸν ἀπέκτησεν πολλοὺς ἐχθρούς, ὅχι μόνον ἀπὸ τοὺς κύκλους τῆς Ἐπιτροπῆς—αὐτὸ ἦταν ἐπόμενο—ἀλλὰ καὶ Λειβαθινὰ στοιχεῖα προσημειοῦν τὸν ἐξυπηρετήσαντα φάνηκαν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπρεπεῖς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀγνόμωτες. Διότι μήπως ὁ κ. Βαλλιᾶνος ἐπιδιώκει οἰκονομικὰ ὠφέλη προσπαθῶν

νὰ γίνῃ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κληροδοτήματος; Ἀσφαλῶς ὄχι. Μᾶλλον ἐξοδεύει καὶ θὰ ἐξοδεύῃ ἀφθονα χρήματα ἀπὸ τὴν ἰδίαν του τὴν περιουσίαν, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἐνὸς σκοποῦ, πού ἀποτέλεσμα τὸν θὰ εἶναι ἡ διόρθωσις τῶν κακῶς ἐχόντων.

Λοιπὸν κατόπιν τῆς γενικῆς Λειβαθινῆς ἀπαιτήσεως, ὁ κ. ὑψηγῆτης ἀπεφάσισε νὰ προσπαθῇ ὅπως γίνῃ μέλος τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Κεφαλληνιακοῦ λαοῦ.

Ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθώσῃ αὐτὸ ἔπρεπε νὰ καταφύγῃ στὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐφοδιασμένον μὲ πιστοποιητικὸν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῶν κατοίκων, ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Βαλλιάνων.

Πράγματι οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων κατέβηκαν στὸ Ἀργοστόλι καὶ εὐχαρίστως ὑπέγραψαν ἐνόρκως ὅτι ὁ ἐν λόγω ἰατρὸς εἶναι μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ κληροδότου Π. Βαλλιάνου. Ἡ ὑπογραφή ἔγινε εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦ Ἀργοστόλιου. Τὰ ἀποτελέσματα θὰ τὰ μάθουμε ἀργότερα καὶ πάντα οἱ ἀναγνώσται τῶν «Κεφαλληνιακῶν Νέων» θὰ ξέρουν τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐνδιαφέρουσαν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

Πρὸς τὸ παρὸν εἶναι ἐπιτακτικόν μου καθήκον νὰ ἐπαινέσω καὶ δημοσίως τὸν διαπρεπῆ ἀφ' ἐνὸς ἐπιστήμονα, τὸν καλὸν ἀφ' ἑτέρου πατριώτην γιὰ τὸν ζῆλον πού δείχνει γιὰ ἑνὰ ζωτικὸν ζήτημα τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος καὶ γιὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς συμπατριώτας του.

Εἶναι σπάνιον τὸ παράδειγμα ἀνδρὸς κατέχοντος τόσο μεγάλην θέσιν καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην, νὰ δαπανᾷ τὸν πολὺτιμον διὰ τὸ ἐπιστημονικὸν του στάδιον χρόνον καὶ τὰ ἴδια του χρήματα, διὰ συμφέρον τῶν συμπατριωτῶν του. Ὁ Μαρίνος Βαλλιάνος εἶναι ἕνας ἀνθρωπος ἀπὸ τὸ ὅποιον πρόπει οἱ Λειβαθηνοὶ νὰ περιμένουν ὅτι θὰ δώσῃ τὴν πρόεπουσαν λύσιν εἰς τὰ ζητήματα τοῦ κληροδοτήματος. Νομίζω ὅτι ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τοῦ εὐχηθῶ ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν Λειβαθηνῶν καλὴν ἐπιτυχίαν.

Οἱ ἐντολὲς τοῦ ἀειμνήστου τῆς νήσου μας εὐεργέτου Παναγῆ Βαλλιάνου πρέπει νὰ τηροῦνται κατὰ γράμμα, καὶ ἂν ὅποιοσδήποτε ἀποτολμήσῃ νὰ τις παραβῇ τότε τὸν λόγον ἔχει ὀλόκληρος ὁ λαός. Καὶ τὸ δίκαιον τοῦ λαοῦ ἐπιβάλλεται πάντοτε.

Κεραμιές, Σεπτέμβριος 1934

ΑΛ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ

Καὶ φέτος ἡ Κεφαλληνία ἔλαβεν ἐπισήμως μέρος εἰς τὴν Διεθνή ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης, ἐκθέσασα τὰ γνωστότερα προϊόντα της, ὅπως μέλι, κρασιά, σταφίδα, πεπόνια κλπ. Ἡ φωτογραφία πού δημοσιεύομεν παρουσιάζει τὸ τμήμα τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας εἰς τὴν ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης καὶ ἐδόθη ἀπὸ τὸν ἀντιπροσώπον τοῦ νομοῦ μας κ. Ἐφ. Κολογεράτον εἰς τὸν φίλον μας κ. Φουρμὴν Ἀντίπαυ ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς τὴν ἔστειλε.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

— Έπεσκέφθησαν την Κεφαλληνίαν κατά τὸν τελευταῖον καιρὸν οἱ κ. κ. Μαρ. Γερουλάνος, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Νικ. Ἀλιβιζάτος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἰωάννης Πατρίκιος Ψυχίατρος, Διον. Λαυράγκας Μουσουργός.

— Ὁ Δήμαρχος Ἀργοστολίου κ. Κ. Γεράκης ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας.

— Ἐγίνεν ἐπίσημως εἰς Ἀργοστόλιον ὁ ἑορτασμός τῆς ναυτικῆς ἑβδομάδος. Πλὴν τοῦ ἐπίσημου ἑορτασμοῦ κατὰ τὸν ὁποῖον ὠμίλησεν ἐμπνευσμένα ὁ Νομάρχης κ. Γεωργίου, ἔγιναν ἐνετικά ἑορταί.

— Ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Γερμανός συνεχίζει τὰς ἀνά τὴν νῆσον περιοδείας τοῦ.

— Εἰς τὸ τέλος Σεπτεμβρίου ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κτιρίου τῆς Δημοτικῆς Σχολῆς Τουλιάτων Ἐρύσσου διὰ τὰ ὁποῖα θὰ γράψωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον.

— Κοσμικὸν γεγονός ἦταν ἡ βάπτισις τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὑψηλοῦ τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν κ. Μ. Βαλλιάνου ποῦ ἔγινε εἰς τὴν Κεραμίδι.

— Παρέμειναν ὀλίγας ἡμέρας εἰς Κεφαλληνίαν οἱ κ. κ. Δημ. Σκαλτσούνης, Ἀντισταυροπούλου Ἐφετών καὶ Ἀλκ. Κρασσὰς Πρόεδρος τῶν Κεφαλλήνων Πειραιῶς.

— Μαθαίνουμε ἀπὸ τὴν Ἐρυσσο ὅτι ὁλόκληρος ἡ περιφέρεια ἐκείνη ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ ἑλλειψιν νεροῦ. Πολλοὶ ἐπήγγαιναν στὸ Θιάκι γιὰ νερό!...

— Ἐτοποθετήθη εἰς Ἀργοστόλιον ὡς Πρωτοδίκης ὁ κ. Κ. Ψιλόπουλος.

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 τεῦχος τῶν «Κεφ. Νέων» ὁ Καθηγητὴς καὶ ἐπλεκτης συνεργάτης μας κ. Διον. Π. Τουλιάτος, εἶχε γράψει πολλὰ διὰ τὴν Κεφαλληνιακὴν παροικίαν ποῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑφίσταται εἰς τὴν πόλιν Μέμφις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Σήμερον δημοσιεύομεν τὴν φωτογραφίαν μιᾶς ὁμάδος Κεφαλλήνων τῆς πόλεως αὐτῆς. Εἶναι οἱ Κύριοι: Ἰωάννης Τουλιάτος, Ν. Τουλιάτος, Σ. Ζεπάτος, Διον. Τουλιάτος, Ἰωάννης Ἀντίοχος (ἐκ Παξῶν) καὶ Παναγὴς Βανδώρος ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ περιοδικοῦ μας ἐκεῖ καὶ εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἀποστείλῃ τὴν δημοσιευομένην φωτογραφίαν.

Μεταξύ μας

ΠΕΝΘΗ

Στην Πάτρα πέθανε το μοναχο-
παιδί του έκλεκτου μας συμπολίτου
και Προέδρου της «Κεφαλληνιακής
Τουριστικής Οργανώσεως» κ. Λεων.
Χοϊδᾶ. Στούς δυστυχισμένους γο-
νιούς του στέρνει το περιοδικό μας
τά πιδ θερμά του συλλυπητήρια,
γιατί δὲν βρίσκει κατάλληλα λόγια
παρηγορίας γιὰ ἕναν τέτοιο μεγα-
λον κι' ἄδικον χαμό. Καὶ σὰν μνη-
μόσυνο ἀναδημοσιεύει ἀπὸ τὴν **Ἑ-
λῆ** τοῦ Ἀργοστολιοῦ τοὺς πιδ κά-
τω στίχους, ποῦναι χαρισμένοι στὴ
μνήμη τοῦ Δημητράκη Λ. Χοϊδᾶ.

ΣΑΝ ΡΟΔΟ

«...Καὶ τὸ τραγούδι
τόσο ἀπαλό, ξανθὴ τόσο ἡ θωριά σου,
καὶ ὁ τάφος σου τέτοιος...»

Παλαυᾶς

Σὰν ρόδο στὰ χαμόγελα τοῦ ωραίου ἄν-
(θισε Ἀπρίλη
ἀλλὰ προτοῦ τοὺς θυσαυρούς, ποῦ ἐ-
(κλειοῦσε, νὰ σκορπίσῃ
καὶ προτοῦ ἀκόμη ἡ ρόδινη αὐγούλα ν'
(ἀνατείλῃ,
τ' ἄβρὸ μπουμποῦκι τὸ ξανθό, ἀλλοί, εἶχε
(πειὰ μαθήσει!..

Ἄ! πόσο αἰθέρια μυρωδιὰ εἶχε ἐδῶ κά-
(του χύσει
ἀπὸ τὸ νοῦ κι' ἀπ' τὴν καρδιά κι' ἀπὸ τ'
(ἀγνὰ του χεῖλη!..
ἄλλ' στὰ Οὐράνια ἀνέβηκε κι' ἐγίνηκε καν-
(τήλι
κι' ἔγινε ἀστέρι ἀνέσπερη φεγγαβολὴ νὰ
(χύσῃ..

Φτωχὴ κιθάρα μου ἄφησε τοῦ θρήνου
(ἀπαλὸ τόνο
στ' ἄθῳ παιδάκι πῶθ' ἄψαν στ' ὄργ' ὡ-
(μα ἀποκάτου,
ἐνῷ ἡ ψυχὴ του στῆς Ἑδέμ πετὰ τὸν
(θεῖο ἀνθῶνα...

Κι' ἐνῷ σπαράζεται ἡ καρδιά καὶ λυώνει
(ἀπὸ τὸν πόνο,
στὸν τάφο του εὐλαβητικὰ κλίνει ἐλαφρά
(τὸ γόνα
καὶ μ' ἄνθη τὴν ἀγγελικὴ στεφάνωσε
ὁμορφιά του...

Λυχ

Κον Ἀλ. Μακρίδην. Κεραμιές. Κα-
θὼς βλέπετε ἡ συνεργασία σας δημοσιεύε-
ται. Μιά μικρὴ διόρθωση ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὴν
Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἦταν ἀναγκαία καὶ
θὰ τὸ ἀναγνωρίσετε κι' ἐσεῖς. Δὲν πρέπει νὰ
παίρνετε πολὺ προσωπικὰ τὰ πράγματα.
Σᾶς ἐγράψαμε καὶ ἰδιαιτέρως, **Κον Νικό-
λαον Μανωλάτον. Ἀργοστόλιον.** Γιὰ
νὰ διορισθῇ ἕνας ἀνταποκριτὴς μας, πρέ-
πει νὰ γράψῃ καὶ νὰ τὸ ζητήσῃ ὁ ἴδιος.
Εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ περιοδικόν μας νὰ
κάθεται νὰ κἀνῃ αὐτὸ ποῦ τοῦ ζητᾶτε σείς
γιὰ τὸ φίλο σας καὶ μάλιστα μὲ τέτοιους
ὅρους. Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ
ἐνδιαφέρον σας καὶ γιὰ τὰ καλὰ σας λό-
για. **Κον Φουγιᾶν Ἀντύπα. Πειραιᾶ.**
Καθὼς βλέπετε ἀγγελίας γάμων κλπ. δὲν
δημοσιεύει τὸ περιοδικό μας. Ἰσως ἀργό-
τερα καθιερώσει εἰδικὴν στήλην ἐπὶ πλη-
ρωμῇ. Ἡ φωτογραφία τῆς ἐκθέσεως ποῦ
μᾶς ἐστείλατε δημοσιεύεται. Σᾶς εἰμασθε
ὀφειστέοι γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ σᾶς
εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. **Κον Σπύρον
Γιαννάτον, Ἀργοστόλιον.** Ἐλάβαμε τὸ
ποίημά σας. Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι εἴσθε
πολὺ καλλίτερος στὰ διηγήματα καὶ σ'
αὐτὸ τὸ εἶδος νὰ ἐπιδοθῆτε. Μάλιστα σᾶς
λέμε, ὄχι γιὰ κολακεία, ὅτι ἡ «Πίστη» σας
ἄρρεσε πάρα πολὺ σὲ γνωστοὺς λογοτέχνες
τῆς Ἀθήνας καὶ φίλους μας. Λοιπὸν
περιμένουμε κανένα ἄλλο σας διήγημα.
Ὅλα θὰ συμπεριληφθοῦν στὸ διαγωνισμό.
Τὸ ποίημά σας ἴσως δημοσιευθῇ ἀργότερα.
Κον Α. Μοθωνιόν. Καραβάδος. Τὸ δελ-
τίο ταυτότητος ἀνταποκριτοῦ σᾶς τὸ στεί-
λαμε. Ἡ ἀνταπόκρισή σας παληὰ καὶ δὲν
δημοσιεύεται. Ἀπὸ τὸ χωριὸ σας δὲν
ἔχετε νὰ μᾶς γράψετε τίποτε; Ἀνάγκες,
παραγωγὴ προϊόντων, κίνηση κ. λ. Περι-
μένουμε, καθὼς καὶ τίς ἐνέργειές σας γιὰ
τὴν ἐγγραφή συνδρομητῶν καὶ τὴ διάδοση
τοῦ περιοδικοῦ μας. **Κον. Κώσταν Ἀν-
τύπαν. Ἀντιπᾶτα.** Ἐλάβαμε τὸ γράμ-
μα σας καὶ ἀπαντήσαμε. Νὰ δὲν ἔχετε
ἀπ' αὐτοῦ; Θὰ θέλαμε ἕνα ρεπορτάζ ἀπὸ
τὴν κίνηση κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαίνι-
ων τῆς Σχολῆς Τουρλιάτων. Ἐπίσης ὅτι
ἄλλο νεώτερο ἔχετε. **Κον Πλάτ. Καβα-**

Λιερών. Ληξούρι. Ἔλαβμε τὸ γράμμα σας καὶ σὰς γράφουμε ἰδιαιτέρως. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὴν εἰσπραξὶ τῶν συνδρομῶν. Τὸ διήγημά σας, ἐπειδὴ εἶναι μεγάλο θὰ δημοσιευθῇ σὲ δυὸ συνέχειες. Προσπαθήσατε νὰ διαδόσετε τὸ περιοδικό μας στὴν πόλιν σας. **Κον Κοδμῶν Μένιν Ἀργουότλιον.** Διαβάσαμε τὸ διήγημά σας. Ἐχει βέβαια ὅλη τὴ συγκίνηση γιὰ τὸ χαμὸ ἐνὸς καλοῦ σας φίλου, εἶναι σὲ ἀρκετὰ καλὴ γλῶσσα γραμμένο, ἔχει εἰκόνες καλὰς κάπου—κάπου, ἀλλὰ—τί τὰ θέλετε — εἶναι στὸ σύνολό του σὰν κανένα καλογραμμένο ρεπορτάζ ἐφημερίδος. Τοῦ λείπει ἡ κεντρικὴ ἰδέα, δὲν ἔχουν σύνδεση οἱ εἰκόνες του καὶ νομίζει κανεὶς πὼς εἶναι ἀποσπάσματα ἀπὸ διάφορα διηγήματα. Πάντως θὰ συμπεριληφθῇ κ' αὐτὸ στὰ διηγήματα ποῦ θὰ κρινῇ ἡ ἐπιτροπὴ. Ἰὰ τίς εὐχὰς σας εὐχαριστοῦμεν. Θὰ μᾶς ὑποχρεώνατε τὰ μέγιστα ἂν μᾶς στέλνατε φωτογραφίας Κεφαλονιτικῶν τοπείων καὶ σκηνῶν. **Κον Γεο. Παν.** Καθὼς βλέπετε δημοσιεύουμε σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος ἄλλα δυὸ ἄγνωστα σονέττα τοῦ Ἀβλιχου. Ἐχομε πολλὰ δικά του γιὰ δημοσίευση. Στὴ Θεσσαλονικὴ ἔχομε πολὺ λίγους συνδρομητὰς. Ἄν ἐνεργήσετε γιὰ τὴ διάδοσιν τῶν «Νέων» θὰ μᾶς ὑποχρεώσετε τὰ μέγιστα. Μόλις τελειώσει τὸ W 13 ἔχομε ἄλλο μυθιστόρημα κεφαλλονιτικό γιὰ δημοσίευση.

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΕΞΕΩΝ

Μισέλλην. Ἀπὸ τὸ ἡμισέληνος. Ἐπειδὴ οἱ ὁπαδοὶ τῆς ἡμισελήνου μισοῦν τοὺς Ἑλληνας.

Πιπέρι. Ἀπὸ τίς δυὸ προθέσεις ἐπὶ καὶ περὶ ἐπειδὴ ρίπτεται ἐπὶ καὶ πέριξ τοῦ φαγητοῦ, ὁρθῶς δ' ἐπομένως πρέπει νὰ ἐκφέρεται ἐπιπέριον.

Φόβος πανικός. Λέγεται οὕτως ὁ φόβος ἐκείνος ποὺ κἀν εἰ τὸν ἄνθρωπο σὰν τὸ πανί.

Οἰκοδόσποινα. Ἀπὸ τὸ οἶκος καὶ τὸ ἰταλικὸν spina ἄγκάθι, ἐπειδὴ πολλὰ οἰκοδόσποινα εἶναι τὸ ἄγκάθι τοῦ σπιτιοῦ.

Πολυτάλαντος. Ἀπὸ τὸ πολὺ καὶ τάλαν, δηλαδὴ ταλαίπωρος, ἐλεεινός, ἄθλιος, κακομοίρης, κατραμάκης.

“ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΑ ΝΕΑ,,

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

“Όροι συνδρομῶν

Ἑ τ η σ ί α

Ἑσωτερικοῦ	Δρχ.	80
Ἐξωτερικοῦ	Σελ.	10
Ἀμερικῆς	Δολ.	2

Ἐ ξ ά μ η ν ο ς

Ἑσωτερικοῦ	Δρχ.	50
Ἐξωτερικοῦ	Σελ.	7
Ἀμερικῆς	Δολ.	1.50

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

Δι' ἀγγελίας καὶ δημοσιεύσεις ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Γράμματα καὶ ἐμβάσματα εἰς τὴν διεύθυνσιν : ΠΑΝ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΝ

Βιβλιοπωλεῖον Α. Καραβία

Ἀκαδημίας 50—Ἀθῆναι

“Όσοι θέλουν νὰ βοηθήσουν τὴν προσπάθειά μας.

“Όσοι θέλουν νὰ γίνουν ἀκόμη ωραιότερα τὰ

“ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΑ ΝΕΑ,,

καὶ μὲ περισσότερες σελίδες.

“Όσοι θέλουν νὰ βοηθήσουν τὸ νησί μας ποὺ ὄργανό του εἶναι τὸ περιοδικό μας.

Μποροῦν νὰ τὸ κάμουν μὲ τρεῖς τρόπους :

“Όταν γίνουν συνδρομηταὶ καὶ γράψουν καὶ ἄλλους.

“Όταν γίνουν ἀνταποκριταὶ μας.

“Όταν διαδώσιν τὰ

“ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΑ ΝΕΑ,,

παντοῦ καὶ πάντοτε.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

"ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΚΘΡΟΣΤΗ"

ΤΕΘΡΕΙΟΥ ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 33

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΝ

ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΑΛΛΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΣΥΝΗΚΟΝΙΣΤΟΥΣ

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΠΗΔΙΑ

Τὸ ἐρχόμενον φύλγόν τῶν "Κεφαλαίων"
ἀκῶν Νέων" βῶ εἶναι ἀφιερωμένον εἰς
τὴν μνήμην τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν

Ἐκδόσεως βῶ εἰς ἀντιμετώπισιν τοῦ κ. ΠΑΝ. ΑΓΡΑΦΕΥΣ

ΠΟΛΥΛΟΓΟΝ ΤΙΜΟΝ ΤΟΜΕΑΤΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
"ΕΚΔΟΣΕΣ ΓΚΟΒΟΣΤΗ,,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΕΡΜΠΙΝΗ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 33

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ, ΒΙΒΛΙΩΝ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΑΛΛΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

Τό ἐρχόμενο φύλλο τῶν "Κεφαλληνι-
ακῶν Νέων,, δά εἶναι ἀφιερωμένο εἰς
τήν μνήμην τοῦ Μπάμπη Ἀννίνου

Ἐπίσης θά ἔχῃ συνεργασίαν τοῦ κ. ΡΙΧ. ΛΙΒΑΘΥΝΟ.
ΠΟΥΛΟΥ, ΔΙΟΝ. ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ κλπ.

Πλουσία εἰκονογράφησις

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

